
UZUPEŁNIENIE NR 3

DO

PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA

ŚRODOWISKO

**dla projektu zmian studium uwarunkowań i kierunków
zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Ruciane -
Nida**

Autor uzupełnienia:
inż. Grzegorz Prusik

Olsztyn, marzec 2015 r.

SPIS TREŚCI UZUPEŁNIENIA:

1. PRZEDMIOT UZUPEŁNIENIA	3
2. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, OPRACOWANIA, PROJEKTY	4
3. ANALIZA POSZCZEGÓLNYCH MIEJSCOWOŚCI NA TERENIE GMINY RUCIANE – NIDA ORAZ MIASTA RUCIANE – NIDA.....	7
A) RUCIANE-NIDA - OBIEKT NA AL. W CZASÓW	7
B) RUCIANE-NIDA - OBIEKT NA UL. CICHEJ	12
C) MIEJSCOWOŚĆ SZEROKI BÓR:	13
D) MIEJSCOWOŚĆ WEJSUNY:	17
E) MIEJSCOWOŚĆ POPIELNO:	21
F) MIEJSCOWOŚĆ GŁODOWO MAŁE I DUŻE:	24
G) MIEJSCOWOŚĆ GAŁKOWO:	30
H) PRZYSIÓŁEK BARTLEWO:	35
I) MIEJSCOWOŚĆ DYBÓWEK I ORAZ DYBÓWEK II:	37
J) MIEJSCOWOŚĆ GUZIANKA:	40
K) MIEJSCOWOŚCI KARWICA, KRZYŻE, KOWALIK:	43
L) MIEJSCOWOŚĆ NIEDŹWIEDZI RÓG:	50
M) MIEJSCOWOŚĆ ONUFRYJEWO:	53
N) MIEJSCOWOŚĆ PIASKI:	55
4. PODSUMOWANIE:	58

1. Przedmiot uzupełnienia

Niniejsze uzupełnienie zostało opracowane w odpowiedzi na stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie w szczególności zawartego w pismach z dnia 20.06.2014 r. - znak WOOS-OOP.610.126.5.2014.MMI.1, z dnia 24.10.2014 r. - znak WOOS-OOP.610.126.7.2014.MMI.1. oraz opiniach odmawiających uzgodnienia omawianego Projektu Zmiany Studium Miasta i Gminy Ruciane – Nida, w zakresie ochrony przyrody.

Dodatkowo w celu zapoznania się ze sprawą przeanalizowano wszystkie poprzednie niezgodnienia i wprowadzane zmiany do projektu Studium. Zapoznano się także z protokołami spotkań z RDOŚ w Olsztynie.

Celem niniejszego dokumentu jest uzupełnienie (poprzez rozszerzenie analiz) prognozy oddziaływania na środowisko wykonanej dla potrzeb „Projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ruciane-Nida”. **Zakres rzeczowy dokumentu prognozy nie uległ zmianie** – „zakres wykonanej prognozy zgodny jest z wymaganiami art. 51 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235), a także zgodny jest z postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 14 sierpnia 2009 r. (RDOŚ-28-OGP-6633-0126-101/09/kw) oraz uzgodnieniem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie z dnia 15 września 2009 r. (ZNS-4301-71/W/2009) oraz zgodny z uchwałą nr XLI/18/2006 Rady Miasta i Gminy Ruciane – Nida z dnia 27.04.2006 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”.

Opracowana prognoza obejmuje obszary przeznaczone do zabudowy uzupełniającej wytypowane na etapie projektu zmiany Studium w mieście Ruciane-Nida oraz obszarach wiejskich.

W otrzymanych negatywnych uzgodnieniach projektu Studium jak główne elementy warunkujące zatwierdzenie projektu wskazano:

- dostosowanie i szczegółowe określenie granic tzw. "zwartej zabudowy miejscowości" na terenie Gminy Ruciane - Nida,

- ponowne przeanalizowanie załączników graficznych prognozy z dostosowaniem obecnych ustaleń i ograniczeń wprowadzonych w projekcie Studium,
- wprowadzenie opisów szczegółowych dla miejscowości, których obecna wersja prognozy nie ocenia pod kątem oddziaływania na środowisko,

2. Materiały wyjściowe, opracowania, projekty

Jako materiały wyjściowe posłużono się opracowaną w latach 2011 - 2014 prognoza oddziaływania na środowisko (z dwoma uzupełnieniami) oraz załącznikami graficznymi do w/w prognozy. Ponadto wykorzystano projekt Zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ruciane - Nida (zwane dalej "projektem Studium") z załącznikiem graficznym. Materiałami wyjściowymi były także:

- Rozporządzenia Nr 9 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Warm. — Maz. Nr 20, poz. 506),
- Uchwała Nr XIX/368/12 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia Planu Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Warm.-Maz. z 2012 r., poz. 2722),
- Rozporządzenie Nr 133 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Spychowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz., Nr 178, poz. 2615),
- Rozporządzenie Nr 137 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego-Szeroki Bór (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 178, poz. 2619),
- Rozporządzenie Nr 138 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego -Ruciane-Nida (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 178, poz. 2620),
- Rozporządzenia Nr 151 Wojewody Warmińsko — Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich (Dz. Urz. Woj. Warm. — Maz. Nr 179, poz. 2636)

- Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 października 1972 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody „Jezioro Nidzkie” (MP z 1972 r., Nr 53, poz. 283),
- Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 24 maja 1976 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody „Jezioro Warnołty” (MP z 1976 r., Nr 24, poz. 108),
- Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 11 maja 1989 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody „Krutynia” (MP z 1989 r., Nr 17, poz. 120),
- Rozporządzenie Nr 13 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Zatoka Wygryńska” (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009 r., Nr 99, poz. 1576),
- Rozporządzenie Nr 57 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Łąka Krutynia” (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009 r., Nr 105, poz. 1727),
- Rozporządzenie Nr 94 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Grąd Wygryny”(Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2009 r., Nr 105, poz. 1727),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, ze zm.) oraz decyzji Komisji Europejskiej z dnia 16 listopada 2012 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG szóstego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny,
- Inwentaryzacja ornitologiczna Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 PLB280008 „Puszcza Piska” – autorstwa: FPP Consulting Sp. z o. o. – Warszawa, wrzesień 2012 r.
- Projekt Zarządzenia RDOŚ w Olsztynie – w sprawie ustanowienia plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Piska PLH280048,
- Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska, Olsztyn 2013 r.

- Inwentaryzacje wykonane w ramach sporządzenia Prognozy Oddziaływania na Środowisko dla projektu Studium – zespół autorski Pracowni EKOVENTUS.
- Prognoza Oddziaływania na Środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części Miasta Ruciane - Nida, ul. Cicha - EKO-OPIS Łucja Krupińska, Olsztyn, maj 2010 r. - prognoza, ekofizjografia, inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza.
- Opinia RDOŚ w Olsztynie znak RDOŚ-28-WOOS-6613-02-106/10/mt z dnia 2 sierpnia 2010 r. w sprawie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części Miasta Ruciane - Nida, ul. Cicha - opinia pozytywna w zakresie ochrony przyrody.
- Publikacja – „*Siedliska i gatunki Natura 2000*”, pod redakcją prof. dr hab. Czesława Hołdyńskiego, 2010 r.)

Podczas opracowania Uzupełnienia posłużono się także załącznikami graficznymi do w/w dokumentów i aktów prawnych. Inwentaryzacja autorstwa EKOVENTUS została wskazana na załącznikach graficznych do prognozy (stanowiska roślin i zwierząt). Autor niniejszego uzupełnienia nie posłużył się załącznikami graficznymi z prognozy (za wyjątkiem załącznika nr 1 – obejmującego część miasta Ruciane – Nida). Powodem takiego działania był zbyt mały zakres terenu wskazywany na mapach w skali 1:4000 – mapy nie obejmowała terenów wyznaczonych kierunków w omawianych miejscowościach. Taki stan uniemożliwia dokładne sprecyzowanie skali i zakresu ewentualnych oddziaływań. Dlatego też w dalszej części uzupełnienia autor posługuje się wycinkami z aktualnego projektu zmiany Studium.

W odniesieniu do znanych autorowi stanowisk zinwentaryzowanej fauny i flory - dane te należy traktować, jako wrażliwe i w związku z tym na wycinkach map nie wskazywano konkretnych stanowisk. Zastosowane w dalszej części uzupełnienia określenie słowne "w pobliżu omawianego obszaru" oznacza wykonanie analizy w promieniu do 2 km od granic obszaru - taka odległość przy założeniu zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej zdaniem autora uzupełnienia stanowi wystarczający obszar buforowy.

3. Analiza poszczególnych miejscowości na terenie gminy Ruciane – Nida oraz miasta Ruciane – Nida

Zgodnie z negatywnym uzgodnieniem RDOŚ w Olsztynie (24.10.2014) ponowną analizą nie objęto następujących miejscowości: Iznota, Iznota - Gąsior, Nowa Ukta, Wojnowo. Powodem takiego stanu jest odstępianie od wyznaczenia zwartej zabudowy i terenów rozwojowych (*„prognoza oddziaływania na środowisko analizuje większy zakres, niż ustalono w projekcie uchwały studium”* – RDOŚ w Olsztynie). Ponadto ze względu na ocenę organu opiniującego - *„prognoza zakłada i analizuje znacznie obszerniejszy teren pod zabudowę”* – RDOŚ w Olsztynie, ponowną analizą nie objęto także miejscowości Wygryny, Śwignajno, Wygryny - Borek, Iznota - Kamień. Wszystkie w/w miejscowości zostały tylko i wyłącznie skontrolowane pod kątem ewentualnej zmiany od czasu uzyskania w/w opinii RDOŚ w Olsztynie. Na podstawie tej kontroli stwierdzono, że na terenie tych miejscowości nie dokonano żadnych zmian w zakresie skali oraz rodzaju proponowanych kierunków rozwoju.

Organ opiniujący wskazuje także miejscowości, dla których obecna prognoza w dość wąski sposób analizuje tereny objęte projektem zmiany Studium. W takim przypadku podjęto się wykonania ponownej analizy, która to zamieszczono poniżej.

a) Ruciane-Nida - Obiekt na Al. Wczasów

W odniesieniu do flory na omawianym terenie:

Informacja zawarta w Prognozie Oddziaływania na Środowisko: *Obiekt znajduje się w odległości około 1 km od Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Spośród obszarów Natura 2000 cały teren miejscowości Ruciane-Nida znajduje się na Obszarze Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza Piska (PLB280008). Planowane do zagospodarowania obszary znajdują się w odległości około 0,15 km od Obszaru Mającego Znaczenie Dla Wspólnoty, Ostoja Piska (PLH280048). Obiekt w całości położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.*

Pod względem florystycznym tereny objęte zmianą Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Ruciane-Nida to obszary leśne. Lasy te pełnią funkcję ochronną - lasy ochronne w miastach. W szczególności obiekty położone wzdłuż Alei Wczasów są pokryte drzewostanem w wieku do około 210 lat. W ujęciu fitosocjologicznym jest to zbiorowisko grądu subkontynentalnego Tilio-Carpinetum. W drzewostanie występuje głównie sosna zwyczajna Pinus sylvestris, dąb

szypułkowy *Quercus robur*, grab pospolity *Carpinus betulus*, klon zwyczajny *Acer platanoides*. Zbiorowisko to należy do siedlisk Natura 2000 – kod 9170, ujętym w załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG – Dyrektywy Siedliskowej. Stan siedliska należy określić na zniekształcony. Powodem zniekształcenia jest obecność w pierwszym piętrze sosny zwyczajnej oraz intensywna penetracja turystyczna. Spośród gatunków roślin objętych ochroną występują tu następujące gatunki.

ochrona ścisła:

- lilia złotogłów *Lilium martagon*
- przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis*
- wawrzynek wilczczyko *Daphne mezereum*

ochrona częściowa:

- marzanka wonna *Galium odoratum*
- kalina koralowa *Viburnum opulus*
- rokitnik pospolity *Pleurozium schreberii*
- konwalia majowa *Convallaria majalis*.

Przylaszczka pospolita, *marzanka wonna* oraz *konwalia majowa* występują licznie niemal na całym obszarze analizowanego terenu.

Na podstawie analizy dostępnych materiałów kartograficznych należy stwierdzić, że omawiany obszar sąsiaduje i częściowo zazębia się (pas szuwarów, linia brzegowa), z przedmiotem ochrony obszaru NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048 – kod siedliska 3150, Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion Potamion*.

Do głównych zagrożeń istniejących zaliczono - rozproszone zanieczyszczenia wód ściekami z gospodarstw domowych oraz innych źródeł (zabudowa lotniskowa), pirsy, przystanie, mola (istniejące - niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów), żeglarstwo (niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów, zaśmiecanie, cumowanie w trzecinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów), wędkarstwo (zanieczyszczanie jezior zanętami, silna presja na ryby drapieżne).

Opisywane zagrożenia występują na proponowanym terenie stąd na dzień obecny nie jest możliwe pozytywne rozpatrzenie tego terenu. Jediną możliwością jest wskazanie obszarów zwartej zabudowy lotniskowej tylko na obszarach dwóch ośrodków wczasowych - działki nad obszarami pomostów (załącznik graficzny nr 1). Pozostały obszar powinien uwzględniać 100 metrową strefę ochronną od lustra jeziora. Ze względu

na cenne siedlisko leśne teren w całości powinien pozostać bez prawa zabudowy - warunkowo istniejące ośrodki wczasowe w swoim obrębie mogłyby ulec rozbudowie, ale tylko poza 100 metrową strefą ochronną i pod warunkiem skanalizowania obiektów. Ponadto należałoby ewentualną zabudowę wkomponować w istniejące zadrzewienie mieszane w taki sposób by nie uszczuplać drzewostanu. Wśród zakazów powinny znaleźć się także zakazy lub obostrzenia w sprawie lokalizowania nowych pomostów.

W odniesieniu do fauny na omawianym terenie:

Informacja zawarta w Prognozie Oddziaływania na Środowisko: *Spośród gatunków zwierząt objętych ochroną stwierdzono występowanie ślimaka winniczka Helix pomatia, objętego ochroną częściową. Ponadto teren ten jest wykorzystywany przez liczne gatunki ptaków. Nie stwierdzono jednak podczas prac inwentaryzacyjnych żadnych miejsc gniazdowania ptaków na terenie przeznaczonym do zagospodarowania w zmianie studium. Widoczne ślady działalności człowieka przejawiają się w obecności gatunków obcych – winobluszcz. Silna presja turystyczna również wywiera piętno na wartości przyrodniczej opisywanego terenu.*

Wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu(do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - Cygnus olor	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Gągoł - Bucephala clangula	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w dziuplach, żywiący się głównie bezkręgowcami. Populacja krajowa – 1200 – 1500 par, brak danych z monitoringu GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: eksploatacja drzewostanów nad wodami, eksploatacja starodrzewi.
Perkoz dwuczuby - Podiceps cristatus	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Kormoran - Phalacrocorax carbo	Gatunek silnie związany z wodami, kolonijny, wyłącznie rybożerny. Populacja krajowa 27 000 – 30 000 par, w skali kraju na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat trend silnie wzrostowy. Populacja w OSOP silna, liczebność kolonii na jeziorze Warnołty podlega dość znacznym wahaniom. Zagrożenia marginalne: odstrzał, płoszenie przez ludzi.
Czapla siwa - Ardea cinerea	Środowiskiem życia tego gatunku są płytkie wody przy jeziorach, rzekach. Gniazduje zazwyczaj w pobliżu wód słodkich, na wybrzeżach pojawia się tylko zimą. Gniazduje kolonijnie najczęściej na drzewach, rzadziej w trzcinach. Gniazdo z gałęzi. Brak danych o w/w gatunku

Orlik krzykliwy - <i>Aquila pomarina</i>	Gatunek związany lasami, wymagający też sąsiedztwa polan itp. gniazdujący głównie w starszych drzewostanach liściastych i mieszanych, żywiący się głównie drobnymi ssakami, ale także innymi drobnymi zwierzętami. Populacja krajowa – 2300 – 3300 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-90 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: zaburzona struktura wiekowa i gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, rozpraszanie zabudowy, zanik polan.
Kania czarna - <i>Milvus milvus</i>	Gatunek związany urozmaiconym krajobrazem pojeziernym, gniazdujący na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiący się rybami, drobnymi ssakami, ptakami, płazami, padliną. Populacja krajowa – 450 – 1300 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje znaczne wahania liczebności. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 15-20 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Żuraw - <i>Grus grus</i>	Gatunek związany leśnymi i nieleśnymi mokradłami, gniazdujący zwykle w szuwarach, na podmokłym terenie lub w płytkiej wodzie. Populacja krajowa – 14 000 – 15 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 500-600 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia potencjalne – osuszanie mokradeł, zanik użytków zielonych.
Lelek - <i>Caprimulgus europaeus</i>	Gatunek leśny, związany z borami sosnowymi, w których występują rozległe zręby, młodniki, suche polany itp., gniazdujący na ziemi, żywiący się głównie owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 4000 – 6000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 350-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: chemizacja środowiska.
Dzięcioł czarny - <i>Dryocopus martius</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Dzięcioł średni - <i>Dendrocopos medius</i>	Biotop - świetliste dąbrowy i inne lasy liściaste - bukowe, olchowe, dzielnice willowe, stare parki z obumierającymi drzewami oraz sady w pobliżu polan, poręb, na terenach zalewowych. Dla wielu populacji jednak występowanie na danym terenie dębów (najlepiej ponad 80-letnich), i ich wzajemne położenie, decyduje o jego zasiedleniu. Przeważnie zasiedla lasy naturalne i pierwotne, a omija gospodarce. W Polsce są to grądy, świetliste i acidofilne dąbrowy, nadrzeczne łęgi. Lęgnie się w bogatych gatunkowo lasach mieszanych, gdzie znajduje grubą i spękaną korę. Populacjom dzięciołów średnich zagraża utrata naturalnych siedlisk przez coraz większe izolowanie lasów liściastych, usuwanie z ekosystemów leśnych martwych i obumierających drzew ze starymi dziuplami i infekcjami grzybami, zanikanie drzewostanów z dominacją dębów starszych niż 80 lat. Populacja: 150-170 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (wg Sikora i in. 2007) – ocena B, stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silne rozczłonkowanie i niewielka powierzchnia odpowiednich biotopów dla tego gatunku),
Lerka - <i>Lullula arborea</i>	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - <i>Ficedula parva</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - <i>Lanius collurio</i>	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach,

	w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonego przez pasące się bydło, obsadzanie miedz krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu zerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.
--	---

Spośród wymienionych powyżej gatunków o biotopie wodno – błotnym (zamieszkujących szuwały i tereny podmokłe) część gatunków stwierdzono na pograniczu omawianego terenu i jeziora Nidzkiego. Pozostałe gatunki w tym o biotopie leśnym, zinwentaryzowano poza obszarem wskazywanych zmian projektu Studium.

Na mapach zagrożeń dołączonych do wykonanej inwentaryzacji ptaków lęgowych dla obszaru NATURA 2000, dla gatunków ptaków o biotopie wodno – błotnym (stanowiska najbliższe od terenu objętego analizą), wskazywane stanowiska nie zaliczono do zagrożonych (nie określono kodów zagrożeń oraz nie wskazano tychże stanowisk).

Nie zmienia to faktu konieczności ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków. Na szczególne uwzględnienie należy wykazywać konieczność zachowania 100 metrowej strefy ochronnej od zbiornika wodnego, brak ingerencji w obecną linię brzegową w tym zarówno w odniesieniu do niszczenia zadrzewień i szuwarów jak i wznoszenia pomostów czy wskazywania trenów np. plaż ogólnodostępnych.

Obecna forma projektu zmiany Studium z uwzględnieniem wskazań zamieszczonych na załączniku graficznym do niniejszego uzupełnienia nr 1 nie spowoduje znaczącego oddziaływania na gatunki objęte ochroną. Forma projektu nie wprowadzi żadnej intensyfikacji zainwestowania oprócz adaptacji stanu istniejącego.

b) Ruciane-Nida - Obiekt na ul. Cichej

Obszar wskazany w omawianym projekcie zmiany Studium jako "obszar dla którego gmina zamierza sporządzić miejscowy Plan zagospodarowania przestrzennego". Po analizie uzyskanej z Urząd Miasta i Gminy w Rucianem-Nidzie, dokumentacji odnośnie omawianego terenu stwierdzono:

- w zakresie tego terenu wszczęto postępowanie administracyjne w celu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- dokumentacja postępowania jest już na etapie wyłożenia projektu MPZP do publicznego wglądu,
- projekt planu uzyskał wszelkie uzgodnienia i opinie - w tym w zakresie ochrony środowiska są to opinie pozytywne, z wskazaniem pewnych elementów ochrony które to muszą być zawarte / zamieszczone lub sformułowane w projekcie o głównie stref ochrony cieków wodnych, i ochrony niektórych gatunków zwierząt (głównie: bóbr i błotniak stawowy) - *Prognoza Oddziaływania na Środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części Miasta Ruciane - Nida, ul. Cicha - EKO-OPIS Łucja Krupińska, Olsztyn, maj 2010 r. - prognoza, ekofizjografia, inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza oraz Opinia RDOŚ w Olsztynie znak RDOŚ-28-WOOS-6613-02-106/10/mt z dnia 2 sierpnia 2010 r. w sprawie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części Miasta Ruciane - Nida, ul. Cicha - opinia pozytywna w zakresie ochrony przyrody.*
- autor uzupełnienia zapoznał się z wszelkimi materiałami źródłowymi odnośnie tego terenu (wykonanymi podczas prowadzonego postępowania w sprawie MPZP),
- po dokonaniu analizy w/w dokumentów autor uzupełnienia przychylił się do wniosków i stwierdzeń oraz zaleceń zawartych w omawianym postępowaniu,
- właściwym także jest wskazanie na projekcie zmiany studium omawianego obszaru jako terenu perspektywicznego dla którego Urząd Miasta i Gminy w Rucianem - Nidzie zamierza sporządzić MPZG,
- dalsze analizowanie tego obszaru pod kątem projektu zmiany Studium uważa się za bezcelowe, ze względu na fakt większej szczegółowości opracowań środowiskowych (prognoza, inwentaryzacja i waloryzacja) wykonanych na etapie projektu MPZP,

- zgodnie z opiniami autorów opisywanej Prognozy do MPZP oraz organu opiniującego - RDOŚ w Olsztynie, zakres proponowanego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie w sposób znacząco negatywny oddziaływał na środowisko (w tym na obszary NATURA 2000), przy założeniu zastosowania się do wskazywanych zaleceń ochronnych.

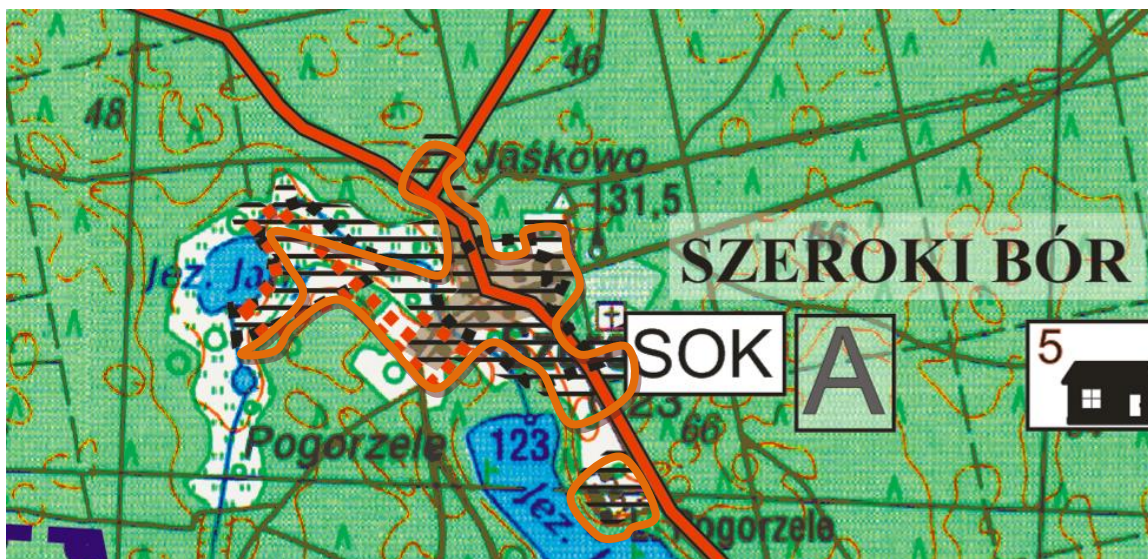

RYS. 1 - fragment projektu zmiany Studium - teren przy ulicy Cichej - czerwonymi kwadratami okropkowany teren oznaczony jako - Obszar dla którego Gmina zamierza sporządzić plan zagospodarowania przestrzennego.

c) MIEJSCOWOŚĆ SZEROKI BÓR:

Położona w południowo wschodniej części gminy - w otoczeniu lasów. W sąsiedztwie miejscowości występują dwa zbiorniki wodne - jezioro Jany i jezioro Jaśkowo Duże. Spośród form ochrony przyrody obszar miejscowości położony jest w obrębie Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza Piska (PLB280008).

Na terenie miejscowości wyznaczono obszar zwartej zabudowy wsi - zgodnie z istniejącym zainwestowaniem.

RYS. 2 - fragment projektu zmiany Studium - miejscowość Szeroki Bór. Zwarta zabudowa kolorem szaro - brązowym, obszary rozwojowe funkcji mieszkalno - usługowej - czarne poziome linie. Pomarańczową obwiednią wskazano zalecany zakres terenów rozwojowych.

Opis miejscowości w Prognozie ograniczał się głównie do centrum wsi - "pod względem przyrodniczym opisywany obszar zmiany studium nie przedstawia szczególnej wartości. Działka nr 57/4 to działka zabudowana budynkiem mieszkalnym. Flora tu występująca to zieleń ogrodowa. Część działki nr 57/6, planowana do zabudowy, stanowi sad i łąkę. Natomiast część działki 47/4, której dotyczy zmiana studium, to grunt zagospodarowany, ogrodzony porośnięty zielenią ogrodową. Jedynie na części działki nr 56/7 występuje las. Stanowi go drzewostan sosnowy *Pinus sylvestris* w wieku około 40 lat. W borze tym, spośród gatunków chronionych występują pospolite na terenie całego kraju rokitnik pospolity *Pleurozium schreberi* oraz kruszyna pospolita *Frangula alnus*. Obydwa gatunki objęte są częściową ochroną gatunkową. W toku prac inwentaryzacyjnych nie stwierdzono występowania żadnych chronionych gatunków zwierząt, grzybów oraz siedlisk. Tereny przeznaczone pod zabudowę zlokalizowane w miejscowości Szeroki Bór pod względem przyrodniczym nie reprezentują większej wartości przyrodniczej. W większości są to tereny już zagospodarowane jako tereny rekreacyjne, bądź związane z zabudową mieszkaniową.

Prowadzone prace inwentaryzacyjne nie wykazały na tym terenie obecności chronionych gatunków grzybów i zwierząt. Nie stwierdzono również na żadnej z działek występowania siedlisk chronionych lub siedlisk, dla których wyznacza się obszary Natura 2000.

W odniesieniu do fauny na omawianym terenie:

Wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - <i>Cygnus olor</i>	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Żuraw - <i>Grus grus</i>	Gatunek związany leśnymi i nieleśnymi mokradłami, gniazdujący zwykle w szuwarach, na podmokłym terenie lub w płytkiej wodzie. Populacja krajowa – 14 000 – 15 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 500-600 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia potencjalne – osuszanie mokradeł, zanik użytków zielonych.
Lelek - <i>Caprimulgus europaeus</i>	Gatunek leśny, związany z borami sosnowymi, w których występują rozległe zręby, młodniki, suche polany itp., gniazdujący na ziemi, żywiący się głównie owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 4000 – 6000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 350-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: chemizacja środowiska.
Dzięcioł czarny - <i>Dryocopus martius</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - <i>Lullula arborea</i>	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Gąsiorek - <i>Lanius collurio</i>	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonego przez pasące się bydło, obsadzanie miedzi krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu żerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.

Spośród wymienionych powyżej gatunków o biotopie wodno – błotnym (zamieszkujących szuwary i tereny podmokłe) część gatunków stwierdzono na pograniczu omawianego terenu i jeziora Jany. Pozostałe gatunki w tym o biotopie leśnym, zinwentaryzowano poza obszarem wskazywanych kierunków zmian projektu Studium.

Na mapach zagrożeń dołączonych do wykonanej inwentaryzacji ptaków lęgowych dla obszaru NATURA 2000, dla gatunków ptaków o biotopie wodno – błotnym (stanowiska najbliższej od terenu objętego analizą), wskazywane stanowiska nie zaliczono do zagrożonych (nie określono kodów zagrożeń oraz nie wskazano tychże stanowisk).

Nie zmienia to faktu konieczności ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków. Na szczególne uwzględnienie należy wykazywać konieczność zachowania co najmniej 50 metrowej strefy ochronnej od zbiornika wodnego, brak ingerencji w obecną linię brzegową w tym zarówno w odniesieniu do niszczenia zadrzewień i szuwarów jak i wznoszenia pomostów czy wskazywania trenów np. plaż ogólnodostępnych. Na podstawie dostępnych danych na temat zagospodarowania przestrzennego obszar zlokalizowany na zachód do centrum miejscowości (okolice j. Jany) posiada obowiązujący plan zagospodarowania przestrzennego - w którym to zachowano pas zieleni nadbrzeżnej o szerokości nie mniejszej niż 50 metrów od linii brzegowej jeziora (jako tereny zieleni naturalnej). Podczas ewentualnego wykonywania dalszych prac planistycznych na tym terenie należy podtrzymywać i kontynuować taką formę ochrony linii brzegowej jeziora.

Obecna forma projektu zmiany Studium z uwzględnieniem wskazań zamieszczonych na rysunku nr 2 - str. 14, nie spowoduje znaczącego oddziaływania na gatunki objęte ochroną. Forma projektu wprowadza kierunki rozwoju o funkcji zabudowy jednorodzinnej z usługami, ale obszar objęty tymi kierunkami w dużej części posiada już przeznaczenie w miejscowych planach zagospodarowania. Ewentualne korekty lub rozszerzenia planów zagospodarowania nie spowodują zasadniczych zmian funkcji - np. na przemysłowe, które to mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu.

Ponieważ zamieszczona do prognozy mapa nie obejmuje swoim zakresem całości terenów rozwojowych - proponowane ograniczenia wskazano na Rysunku nr 2 (str. 14) niniejszego uzupełnienia. Zaleca się zmianę zakresu obszaru rozwoju funkcji - obecne wydzielienia obejmują tereny podmokłe, które po pierwsze stanowią potencjalny obszar występowania gatunków objętych ochroną oraz po drugie nie stanowią dobrego podłoża pod ewentualną zabudowę - płytko zalegająca woda gruntowa, niekorzystne warunki związane z położeniem działek w zagłębieniu rynny pojeziernej (różnica do 6 - 7 m względem drogi i zabudowań), możliwość występowania gruntów organicznych - torfu.

d) MIEJSCOWOŚĆ WEJSUNY:

Obecna forma załącznika graficznego w stosunku do projektu zmiany Studium różni się w tak znaczący sposób, że zrezygnowano z jego dalszego wykorzystywania. Posłużono się fragmentem projektu zmiany Studium (RYS. 3).

Miejscowość Wejsuny znajduje się w całości na obszarze Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Spośród obszarów Natura 2000 cały teren wsi Wejsuny znajduje się na Obszarze Specjalnej Ochrony Ptaków – Puszcza Piska (PLB280008). Północno-zachodnia część wsi, znajdująca się w rozwidleniu dróg prowadzących do Końcewa i Onufryjewa, w tym działki o nr ew. 14/2, 14/3, 13/1 i 13/2, leży w obrębie obszaru Ostoja Piska (PLH280048). Około 0,2 km od działek przeznaczonych do zabudowy leży również rezerwat przyrody Jezioro Warnołty. Jego przedmiotem ochrony jest zachowanie swoistych cech krajobrazu, lęgówisk licznych gatunków ptaków wodnych i błotnych oraz miejsc gniazdowania bardzo rzadkich ptaków drapieżnych. Rezerwat chroni płytkie, zarastające jezioro, stanowiące odnogę Jeziora Śniardwy. Jezioro to jest miejscem lęgowym wielu gatunków ptaków wodno-błotnych i obszarem łowieckim wielu gatunków ptaków drapieżnych. **Ponadto obszar jeziora i jego bezpośrednie otoczenie stanowi przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048 - kod siedliska 3150, Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion Potamion. Do głównych istniejących zagrożeń dla tego typu siedliska zaliczono - rozproszone zanieczyszczenia wód ściekami z gospodarstw domowych oraz innych źródeł (zabudowa lotniskowa), pirsy, przystanie, mola (istniejące - niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów), żeglarstwo (niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów,**

zaśmiecanie, cumowanie w trzcinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów), wędkarstwo (zanieczyszczanie jezior zanętami, silna presja na ryby drapieżne).

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

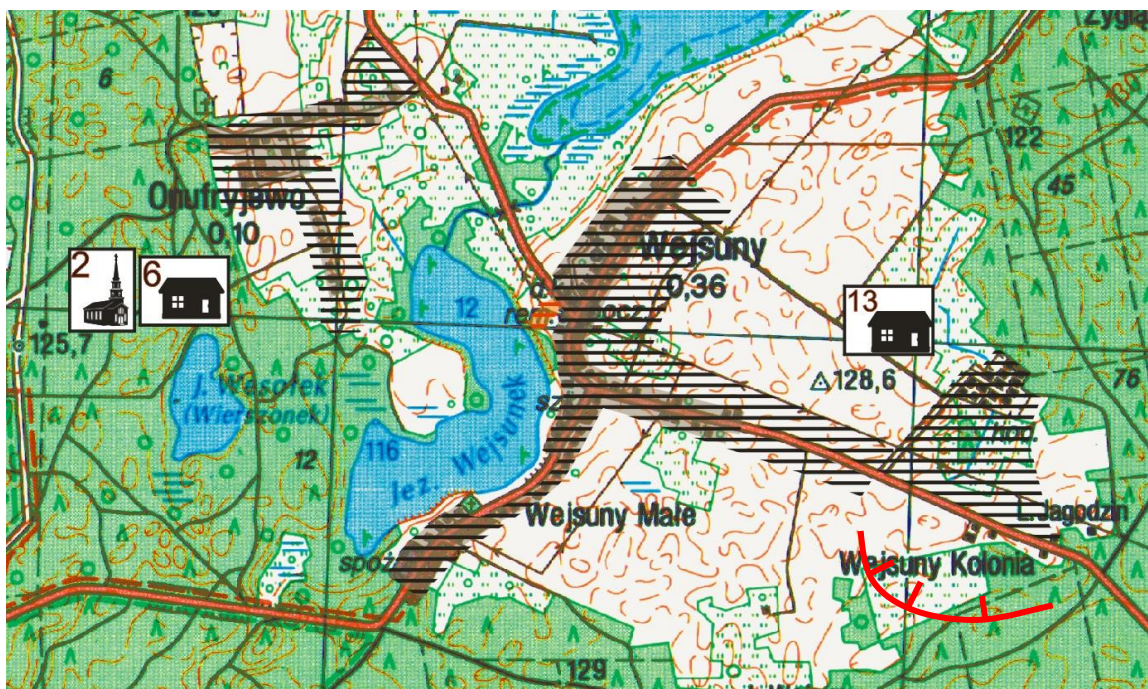
Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - Cygnus olor	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Gągoł - Bucephala clangula	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w dziuplach, żywiący się głównie bezkręgowcami. Populacja krajowa – 1200 – 1500 par, brak danych z monitoringu GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: eksploatacja drzewostanów nad wodami, eksploatacja starodrzewi.
Perkoz dwuczuby - Podiceps cristatus	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Żuraw - Grus grus	Gatunek związany leśnymi i nieleśnymi mokradłami, gniazdujący zwykle w szuwarach, na podmokłym terenie lub w płytkiej wodzie. Populacja krajowa – 14 000 – 15 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 500-600 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia potencjalne – osuszanie mokradeł, zanik użytków zielonych.
Dzięcioł czarny - Dryocopus martius	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - Lullula arborea	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - Ficedula parva	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - Lanius collurio	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność

	maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonej przez pasące się bydło, obsadzanie miedz krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu zerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.
Bąk - <i>Botaurus stellaris</i>	Gatunek związany z jeziorami, stawami i mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 4300 – 5300 par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 60-80 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Kobuz - <i>Falco subbuteo</i>	Gatunek związany z terenami otwartymi, gniazdujący na obrzeżach lasów i w kępach starszych drzew, żywiący się ptakami i owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 3000 – 5000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 40-50 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, chemizacja środowiska, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego.
Siniak - <i>Columba oenas</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się głównie pokarmem roślinnym. Populacja krajowa – 14 000 – 24 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 250-300 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.

Spośród wymienionych powyżej gatunków o biotopie wodno – błotnym (zamieszkujących szuwały i tereny podmokłe) część gatunków stwierdzono na pograniczu omawianego terenu i jezior Wejsunek i Warnołty (rezerwat). Pozostałe gatunki w tym o biotopie leśnym, zinwentaryzowano poza obszarem wskazywanych kierunków zmian projektu Studium.

Główne wymieniane zagrożenia dla w/w gatunków są: żeglarsstwo, źle prowadzona gospodarka leśna - zalesianie, usuwanie martwych i umierających drzew, wycinka lasu. Ponadto odwadnianie - melioracja, zasypywanie terenu. Na terenie miejscowości nie wytypowano żadnych stanowisk w/w gatunków stanowiących przedmiot ochrony.

Wskazuje się konieczność ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków. Na szczególne uwzględnienie należy wykazywać konieczność zachowania 100 metrowej strefy ochronnej od zbiornika wodnego, brak ingerencji w obecną linię brzegową w tym zarówno w odniesieniu do niszczenia zadrzewień i szuwarów jak i wznoszenia pomostów czy wskazywania trenów np. plaż ogólnodostępnych.

RYS. 3 - fragment projektu zmiany Studium - miejscowość Wejsuny. Zwarta zabudowa kolorem szaro - brzozowym, obszary rozwojowe funkcji mieszkalno - usługowej - czarne poziome linie.

Jak widać na rysunku nr 3 - obszar ewentualnej funkcji rozwojowej dostosowano do granic wyznaczonych w Planie Ochrony MPK. Ewentualny rozwój funkcji ujęto w II strefie, która to została scharakteryzowana w następujący sposób - obejmuje części Parku o niższych wartościach przyrodniczych, w znacznej części tereny budownictwa wiejskiego i turystycznego; nowe obiekty budowlane w strefach II (Drugich) mogą być lokalizowane na terenach zwartej i rozproszonej zabudowy wsi, krajobraz tej strefy wymaga częściowego zrewaloryzowania poprzez przywracanie historycznej, regionalnej architektury mazurskiej.

Wyodrębniono także na terenie miejscowości obszar zwartej zabudowy - pozostawiając pas ochronny od jeziora Wejsunek. Ponieważ zwarta zabudowa nie została dorysowana do linii brzegowej zbiornika tym samym teren od zbiornika do wyznaczonej zwartej zabudowy pozostaje bez możliwości realizowania zainwestowania - strefa ochronna zbiornika. Autor uzupełnienia zwraca również uwagę na konieczność wykonania analizy zanieczyszczeń w powietrzu generowanych przez obiekt produkcji rolnej zlokalizowany w części wschodniej miejscowości. Obiekt tego typu stanowi potencjalne źródło zanieczyszczeń powietrza którego to emisja może wykraczać poza obszar działki na terenie której obiekt ten

jest zlokalizowany. Jednakże na etapie projektu zmiany Studium takie analizy nie są konieczne gdyż wydzielamy ewentualne kierunki zainwestowania, a nie de facto przekształcamy teren na konkretne funkcje.

Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że ewentualna realizacja zainwestowania na terenach proponowanych kierunków nie wpłynie negatywnie zarówno na elementy objęte ochroną w systemie NATURA 2000 oraz na elementy ochrony, które to ujęto w Mazurskim Parku Krajobrazowym. Należy zwrócić także uwagę, że realizacja ewentualnej zabudowy będzie odbywała się w okresie wieloletnim, co z kolei daje możliwość realizowania zadań monitoringowych i ewentualnego wstrzymania dalszego rozwoju funkcji po stwierdzeniu jakiegokolwiek wpływu na elementy chronione.

e) MIEJSCOWOŚĆ POPIELNO:

Ponieważ w uzupełnieniu nr 2 do omawianej prognozy dokonano już częściowo wyjaśnień i zmian oraz wskazano granice wydzielonych stref MPK w przypadku w/w miejscowości także zrezygnowano z wykorzystywania map dołączonych do prognozy, a w to miejsce posłużono się fragmentem projektu zmiany Studium (RYS. 4).

Jak zobrazowano to na rysunku projektu zmiany Studium (rys 4 - strona prawa), wszelkie zainwestowanie w strefie IE6 zostało wykreślone - pozostała tylko zabudowa istniejąca. We wcześniejszym uzupełnieniu nr dwa błędnie wskazano że na omawianym terenie ulokowana jest strefa IK12 - w rzeczywistości strefa posiada symbol IK10 i nazwę - „**Niwa Popielna**” (gm. Ruciane-Nida) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008, duże znaczenie dla krajobrazu terenu stycznego jezior Beldany, Mikołajskie i Śniardwy. Ogólne założenia dla strefy IK są następujące - obejmuje cenne pod względem krajobrazowym tereny Parku; nowe obiekty budowlane mogą być lokalizowane w strefie IK (Pierwszej Krajobrazowej) tylko w przypadku ścisłego powiązania przestrzennego z już istniejącą zabudową w obrębie tej strefy. Jako cele szczegółowe wskazano - turystykę wodną, krajoznawczą i cele naukowo-dydaktyczne, utrzymanie trwałych użytków zielonych, rewaloryzacja zabudowy Popielna, zamiana linii napowietrznych – elektroenergetycznych na kablowe podziemne, wprowadzenie nowych zadrzewień i zakrzewień, szczególnie nadwodnych.

RYS. 4 - Po stronie lewej fragment projektu zmiany Studium - miejscowość Popielno. Po stronie prawej fragment sekcji mapy dołączonej do Planu Ochrony MPK - sekcja 12 - z lokalizacją stref parku. Zwarta zabudowa wydzielono w miejscowości kolorem szaro - brązowym, obszary rozwojowe funkcji mieszkalno - usługowej - czarne poziome linie.

Obszar miejscowości od strony południowo - zachodniej graniczy z **obszarem NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048**. Pogranicze miejscowości i w/w obszaru chronionego porasta siedlisko o kodzie 9170 - grąd subkontynentalny (*Tilio-Carpinetum*). Jest to typ siedliska stanowiący przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000. "Optymalne działania w tym siedlisku powinny zasadniczo sprowadzać się do: utrzymania ponad 20% udziału w drzewostanie graba, klonu, lipy; utrzymania poziomu obcych ekologicznie gatunków (sosna, świerk, modrzew, jodła poza naturalnym zasięgiem) poniżej 10%, a obcych geograficznie poniżej 1%; utrzymanie zasobów martwego drewna w ilości ok. 5% miąższości żywego drzewostanu; utrzymanie udziału objętościowego drzew ponad 100-letnich ok. 5%; brak przekształceń związanych z użytkowaniem". (*Siedliska i gatunki Natura 2000, , pod redakcją prof. dr hab. Czesława Hołdyńskiego, 2010 r.*). Jak widać główne zadania ochronne zawierają się zasadniczo w zadaniach powiązanych z gospodarką leśną. Ewentualny wpływ na siedlisko mógłby być spowodowany nadmierną penetracją lasów (wydeptywanie, zanieczyszczanie odpadami). W przypadku lokalizowania zabudowy - należy na etapie planu zagospodarowania

przestrzennego wprowadzać zakazy odnośnie zachowania strefy ochronnej oraz zasad związanych z grodzieniem nieruchomości i gospodarką odpadami.

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - <i>Cygnus olor</i>	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Perkoz dwuczuby - <i>Podiceps cristatus</i>	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Bielik - <i>Haliaeetus albicilla</i> (ok. 1 km oraz 3 km)	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w starodrzewach, żywiący się głównie rybami, a także ptakami i padliną. Populacja krajowa – 1300 – 1700 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 32-37 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: ruch turystyczny na wodach, wycinanie starodrzewi, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Blotniak stawowy - <i>Circus aeruginosus</i>	Gatunek związany mokradłami i terenami otwartymi gniazdujący głównie w trzcinowiskach, żywiący się drobnymi ssakami, ptakami, płazami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 7600 – 7700 par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy i degradacja trzcinowisk.
Zielonka - <i>Porzana parva</i>	Gatunek związany z wodami (głównie trzcinowiska nad jeziorami), żywiący się głównie bezkręgowcami i roślinami. Populacja krajowa – 1200 – 1800 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niszczenie trzcinowisk, drapieżnictwo.

Główne wymieniane zagrożenia dla w/w gatunków (szczególnie Bielika) są: żeglarstwo, źle prowadzona gospodarka leśna - zalesianie, usuwanie martwych i umierających drzew, wycinka lasu. Ponadto odwadnianie - melioracja, zasypywanie terenu. Na terenie miejscowości nie wytypowano żadnych stanowisk w/w gatunków stanowiących przedmiot ochrony.

Wskazuje się konieczność ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków. Na szczególne uwzględnienie należy wykazywać konieczność zachowania

100 metrowej strefy ochronnej od zbiornika wodnego, brak ingerencji w obecną linię brzegową w tym zarówno w odniesieniu do niszczenia zadrzewień i szuwarów jak i wznoszenia pomostów czy wskazywania trenów np. plaż ogólnodostępnych.

Jak zobrazowano to na rysunku nr 4 - w miejscowości wydzielono zwartą zabudowę o obrębie istniejących obiektów kubaturowych i różnej funkcji. Kierunki rozwoju wskazano w bezpośrednim powiązaniu do zabudowy istniejącej - z pominięciem strefy MPK - IE, zawierając się tylko w strefie IK. Kierunki wskazano tylko w powiązaniu z zabudową lub na terenie pomiędzy zabudowaniami - zabudowa uzupełniająca. Taka forma kierunków rozwoju zapewnia ochronę dla zbiorników wodnych (zachowanie strefy ochronnej), nie wprowadza funkcji uciążliwych, zapewni jedyny możliwy sposób zainwestowania wolnych nieruchomości tak aby oddziaływanie zabudowy nie szkodziło zarówno cennym siedliskom jak i wskazywanym gatunków zwierząt. Uszczegółowienia zapisów ewentualnych planów zagospodarowania pozwolą na ulokowanie zabudowy w sposób harmoniczny bez negatywnych skutków dla środowiska naturalnego.

f) MIEJSCOWOŚĆ GŁODOWO MAŁE I DUŻE:

Wspomniane w piśmie RDOŚ z dnia 24 października 2014 r. - Głodowo Małe - zostało opisane w wyjaśnieniach nr 2 do prognozy (przyjęto, że Głodowo Małe i Duże zostało wskazane pod jedną nazwą Głodowo).

Zgodnie z wyjaśnieniami nr 2: *"Część obszarów przeznaczonych pod zabudowę znajduje się w strefie 0R12; strefa 0R12 „Jezioro Warnołty z Zatoką Szyba” (gm. Ruciane-Nida) – obszary Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008 i „Ostoja Piska” PLH 280048, bardzo cenne wartości przyrodnicze, ostoja ptaków wodno-błotnych i drapieżnych, ważne tarlisko ryb".*

"Pozostałe obszary przeznaczone pod zabudowę znajduje się w strefie IK1 oraz IK7; strefa IK1 „Jezioro Śniardwy” (gm. Pisz, Orzysz) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008, największe, naturalne jezioro w systemie Wielkich Jezior Mazurskich w Polsce; jedna z głównych atrakcji Krajoznawczych Parku; ważna ostoja ptactwa wodnego, szeroka strefa litoralu stanowi tarliska ryb, a otaczające łożowiska są biotopem łosia, strefa IK7 „Niwa Niedźwiedziego Rogu i Głodowa” (gm. Ruciane-Nida) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008, duże znaczenie krajobrazowe i przyrodnicze.

Ustalenia planu ochrony MPK dla strefy 0R12:

- *funkcje naukowe i dydaktyczne,*
- *ze względu na miejsca gniazdowania i żerowania ptaków drapieżnych dostępność turystyczna ograniczona,*
- *gospodarka leśna wg planu urządzenia lasu uwzględniającego obecność lasów rezerwatowych,*
- *odłowy ryb w jeziorze Warnołty wyłącznie na podstawie planu ochrony lub zadań ochronnych, a przy ich braku wg decyzji RDOŚ,*
- *racjonalna gospodarka rybacka w Zatoce Szyba uwzględniająca swobodną migrację ryb,*
- *ochrona i wzbogacenie zadrzewień i zakrzewień przy południowych brzegach jeziora;*

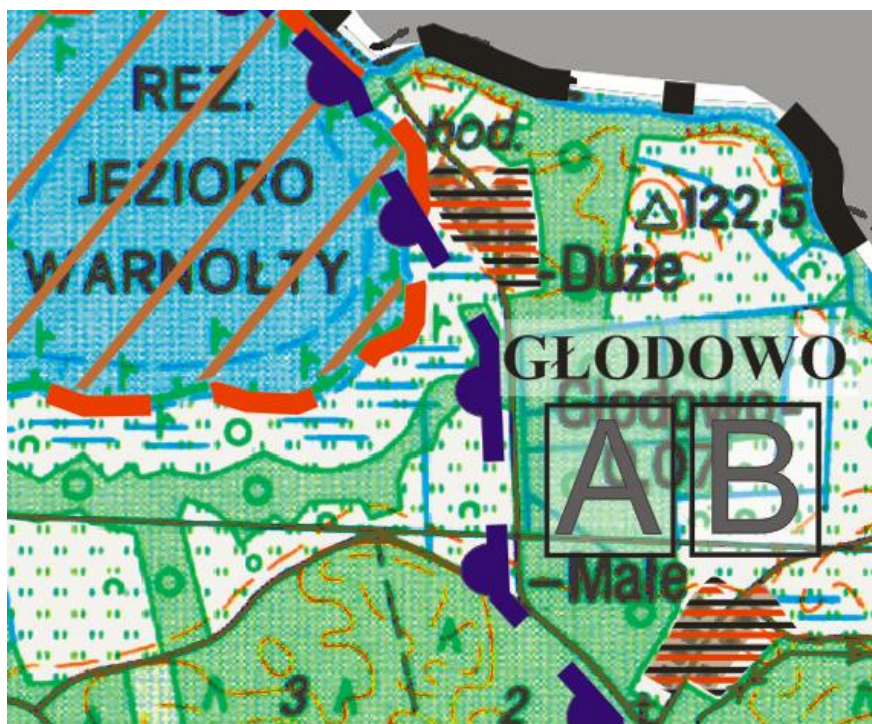
Ustalenia planu ochrony MPK dla strefy IK1:

- *turystyka wodna i krajoznawcza oraz żegluga śródlądowa po wyznaczonych trasach,*
- *urządzenie krajoznawczej trasy rowerowej wokół jeziora z punktami widokowymi,*
- *nie sytuowanie wież i tworzenia dominant architektoniczno-przestrzennych z wyjątkiem obiektów, w tym wież nawigacyjnych niezbędnych dla potrzeb Stacji Ratownictwa Wodnego w rejonie wsi Dziubiele, oraz Rejonowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, Zarządu Zlewni,*
- *ograniczenie budowy obiektów kubaturowych i pomostów do miejsc związanych z istniejącymi obiektami usług turystyki wodnej i funkcją bezpieczeństwa,*
- *ochrona przed erozją przez zachowanie naturalnych zadrzewionych i zakrzewionych brzegów;*

Ustalenia planu ochrony MPK dla strefy IK7:

- *turystyka krajoznawcza i wodna,*
- *gospodarka rolna z preferencjami dla trwałych użytków zielonych,*
- *dążenie do zamiany napowietrznych linii elektroenergetycznych na kablowe podziemne,*
- *rewaloryzacja architektoniczna osady rybackiej w Głodowie".*

Obecna wersja projektu zmiany Studium usystematyzowała wszelkie możliwości inwestycyjne omawianych miejscowości i prezentuje się następująco:

RYS. 5 - Miejscowość Głódowo Małe i Duże - Zwarta zabudowa wydzielono w miejscowościach kolorem szaro - brązowym, obszary rozwojowe funkcji mieszkalno - usługowej oraz rekreacyjne pokrywają się z obszarem zwartej zabudowy.

Obszar miejscowości od strony zachodniej graniczy z **obszarem NATURA 2000** Ostoja Piska PLH 280048 oraz z Rezerwatem Jezioro Warnolty. Obszar jeziora Warnolty objęty został ochroną jako siedlisko NATURA 2000 - kod 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion Potamion. Do głównych zagrożeń istniejących zaliczono - rozproszone zanieczyszczenia wód ściekami z gospodarstw domowych oraz innych źródeł (zabudowa lotniskowa), pirsy, przystanie, mola (istniejące - niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów), żeglarstwo (niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów, zaśmiecanie, cumowanie w trzcinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów), wędkarstwo (zanieczyszczanie jezior zanętami, silna presja na ryby drapieżne). Ponadto jezioro to stanowi rezerwat przyrody - "powołany w roku 1976 Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 24 maja 1976 r. (MP z 1976 r. nr 24, poz. 108). Obejmuje swym zasięgiem wody Jeziora Warnolty wraz z wyspą porośniętą starodrzewem sosnowym. Zajmuje powierzchnię 373,30 ha, położony jest w całości gminie Ruciane-Nida. Celem ochrony jest zachowanie swoistych cech krajobrazu,

łęgówisk licznych gatunków ptaków wodnych i błotnych oraz miejsc gniazdowania bardzo rzadkich ptaków drapieżnych. Rezerwat chroni płytkie, zarastające jezioro, stanowiące odnogę Jeziora Śniardwy. Warnołty są miejscem lęgowym wielu gatunków ptaków wodno-błotnych i obszarem łowieckim wielu ptaków drapieżnych".

W okolicy miejscowości od strony południowej występują także cenne siedliska o kodzie **91D0 – bory i lasy bagienne**, jako zagrożenia wymienia się: osuszanie terenów, ujściowych, bagiennych - oddziaływanie istniejących odwadniających rowów melioracyjnych, zatopienie - podtopienie przez bobry. Cele działań ochronnych: zachowanie w stanie niepogorszonym borów i lasów bagiennych. Siedlisko jest bardzo wrażliwe na zmiany warunków hydrologicznych i troficznych, dlatego podstawowym warunkiem ich zachowania i ochrony jest zapewnienie niezmiennych stosunków wodnych zarówno siedliska oraz terenów do nich przyległych. (Siedliska i gatunki Natura 2000, , pod redakcją prof. dr hab. Czesława Hołdyńskiego, 2010 r.).

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - Cygnus olor	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Perkoz dwuczuby - Podiceps cristatus	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Orlik krzykliwy - Aquila pomarina	Gatunek związany lasami, wymagający też sąsiedztwa polan itp. gniazdujący głównie w starszych drzewostanach liściastych i mieszanych, żywiący się głównie drobnymi ssakami, ale także innymi drobnymi zwierzętami. Populacja krajowa – 2300 – 3300 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-90 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: zaburzona struktura wiekowa i gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, rozpraszanie zabudowy, zanik polan.
Żuraw - Grus grus	Gatunek związany leśnymi i nieleśnymi mokradłami, gniazdujący zwykle w szuwarach, na podmokłym terenie lub w płytkiej wodzie. Populacja krajowa – 14 000 – 15 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 500-600 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia potencjalne – osuszanie mokradeł, zanik użytków zielonych.

Dzięciol czarny - Dryocopus martius	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - Lullula arborea	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - Ficedula parva	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Bielik - Haliaeetus albicilla	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w starodrzewach, żywiący się głównie rybami, a także ptakami i padliną. Populacja krajowa – 1300 – 1700 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 32-37 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: ruch turystyczny na wodach, wycinanie starodrzewi, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Blotniak stawowy - Circus aeruginosus	Gatunek związany mokradłami i terenami otwartymi gniazdujący głównie w trzcinowiskach, żywiący się drobnymi ssakami, ptakami, płazami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 7600 – 7700 par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy i degradacja trzcinowisk.
Zielonka - Porzana parva	Gatunek związany z wodami (głównie trzcinowiska nad jeziorami, żywiący się głównie bezkręgowcami i roślinami. Populacja krajowa – 1200 – 1800 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niszczenie trzcinowisk, drapieżnictwo.
Kobuz - Falco subbuteo	Gatunek związany z terenami otwartymi, gniazdujący na obrzeżach lasów i w kępach starszych drzew, żywiący się ptakami i owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 3000 – 5000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 40-50 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, chemizacja środowiska, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego.
Cyraneczka - Anas crecca	Gatunek związany z drobnymi zbiornikami i mokradłami, gniazdujący w gęstej roślinności na lądzie, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 1300 – 1700 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 25-35 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP nieduża i słabo rozpoznana, zagrożenia: presja na małe zbiorniki wodne i ich otoczenie, związana głównie z intensyfikacją rolnictwa, drapieżnictwo.
Helmiatka - Netta rufina	Gatunek związany z drobnymi zbiornikami i mokradłami, gniazdujący w gęstej roślinności na lądzie, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 15 – 20 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 2-4 stanowiska (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP skrajnie nieliczna i słabo rozpoznana, zagrożenia: presja na małe zbiorniki wodne i ich otoczenie, związana głównie z intensyfikacją rolnictwa, drapieżnictwo.
Bączek - Ixobrychus minutus	Gatunek związany z jeziorami stawami i mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 700 par. Gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 10-15 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP nieduża i słabo rozpoznana, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Rybolów - Pandion haliaetus	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w starodrzewach (głównie sosnowych), żywiący się rybami. Populacja krajowa – 28 - 31 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend spadkowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 4-5 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP skrajnie nieliczna,

	zagrożenia: ruch turystyczny na wodach, wycinanie starodrzewi, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Śmieszka - <i>Larus ridibundus</i>	Nieduża mewa o ciemnobrązowym kapturze na głowie i jasnopopielatym wierzchu ciała. Dziób i nogi ciemnoczerwone. Młody ptak bez kaptura z domieszką brązowych piór, które stopniowo zanikają. Najpospolitszy w kraju gatunek mewy, spotykany nad wszelkiego typu wodami, zarówno śródlądowymi, jak i na wybrzeżu, także w miastach, na polach uprawnych, wysypiskach śmieci itp. Gniazduje kolonijnie czasem w wielotysięcznych skupieniach. Zagrożona przez osuszanie terenów bagiennych oraz niszczenie kolonii lęgowych na stawach hodowlanych. Populacja 500 - 600 par.
Kszyk - <i>Gallinago gallinago</i>	Prowadzi skryty tryb życia i zwykle przebywa pod osłoną roślinności. W okresie godowym odbywa widowiskowe loty tokowe, wznosi się i opada, wydając przy tym beczący dźwięk powstający przy wibracji skrajnych sterówek. Biotop - podmokłe łąki, torfowiska, turzycowiska na bagnach i mokradłach, skrajach jezior i stawów hodowlanych, śródleśnych bagienkach, podczas przelotów na mulistych brzegach różnego typu wód. Zagrożony utratą siedlisk przez osuszanie terenów podmokłych, zaniechanie koszenia łąk, zarastanie przez wysoką roślinność. Populacja 100 - 150 par.
Trzciniak - <i>Acrocephalus arundinaceus</i>	Gatunek związany z jeziorami stawami i mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 37 000 – 62 000 par., wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 600-700 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Zagrożenia: degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.

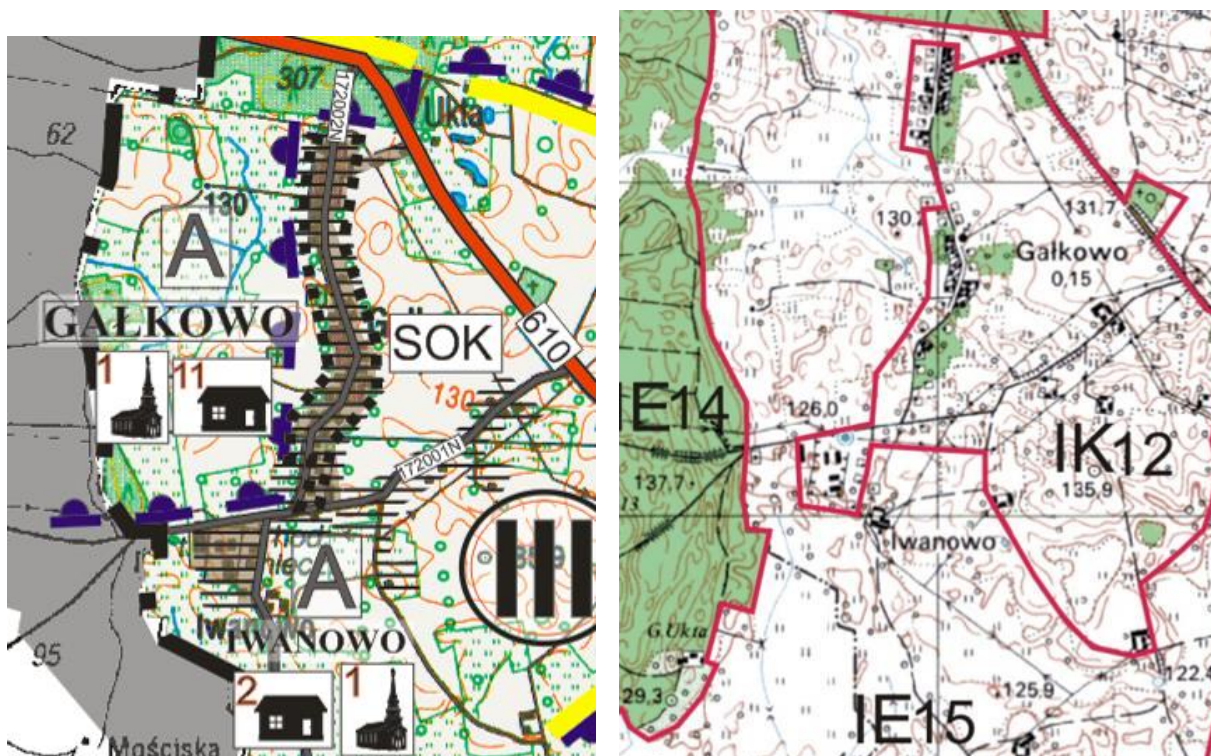
Główne wymieniane zagrożenia dla w/w gatunków (na omawianych stanowiskach) są: żeglarstwo, polowania, źle prowadzona gospodarka leśna - w ujęciu ogólnym. Ponadto odwadnianie - melioracja, zasypywanie terenu. Na terenie miejscowości nie wytypowano żadnych stanowisk w/w gatunków stanowiących przedmiot ochrony.

Obszar ewentualnego rozwoju pokrywa się z obecnie występującą zwarta zabudową miejscowości. Ewentualna zabudowa plombowa lub przebudowa istniejących budynków (bez wprowadzania usług, których to oddziaływanie mogłoby wykraczać poza granice nieruchomości) nie będzie zwiększała obecnie występującego oddziaływania zabudowań na tereny i stanowiska chronione. Nie nastąpi ubytek siedlisk, które mogą stanowić potencjalne miejsce występowania wymienianych lub innych gatunków objętych ochroną.

Na podstawie tych wytycznych prawidłowo wytypowano tylko obszar zabudowany do ewentualnej przebudowy lub tylko zabudowy uzupełniającej. Taka forma realizacji projektu Studium nie będzie niosła z sobą zagrożenia dla wszelkich form ochrony środowiska.

g) MIEJSCOWOŚĆ GAŁKOWO:

Miejscowość została opisana w uzupełnieniu nr 2 do prognozy - jednak dostępne mapy nie obejmowały całości terenu zawartego w projekcie zmiany Studium. Dlatego w dalszej części niniejszego dokumentu w celu omówienia oddziaływań, posłużono się wycinkiem z projektu zmiany Studium (RYS 6).

RYS. 6 - Miejscowość Galkowo (po lewej wycinek projektu studium, po prawej fragment sekcji mapy dołączonej do Planu Ochrony MPK - sekcja 16 - z lokalizacją stref parku. Zwarta zabudowa wydzielono w miejscowościach kolorem szaro - brązowym, obszary rozwojowe funkcji mieszkalno - usługowej oznaczono czarnymi liniami poziomymi).

W odniesieniu do stref MPK - proponowane kierunki zawierają się w strefie IK12 - „Niwa Siedliskowa Galkowa” (gm. Ruciane-Nida) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008 i „Ostoja Piska” PLH 280048, cenne ekosystemy łęgowe z derkaczem i czajką, szczególne walory krajobrazowo-kulturowe.

Ustalenia planu ochrony MPK dla strefy IK12:

- zachowanie historycznej zabudowy przydrożnej wsi Galkowo w formie „ulicówki” i rewaloryzacja zabudowy,

- *utrzymanie użytków zielonych na gruntach rolnych,*
- *zamiana napowietrznych linii elektroenergetycznych na kablowe podziemne,*
- *utrzymanie tradycyjnego kulturowego krajobrazu wiejskiego".*

Omawiając wytypowane kierunki rozwoju należy stwierdzić, że spełniają one założenia planu ochrony MPK. Wszystkie obszary kierunków rozwoju stanowią rozwinięcie zabudowy w formie "ulicówki" - na terenach zwartej zabudowy oraz zabudowy rozproszonej - zlokalizowanej przy drodze lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Najcenniejsze obszary na północ od miejscowości oraz na zachód nie zostały objęte żadnymi formami ukierunkowania rozwoju. Tym samym pozostaną w formie obecnej. Obszar miejscowości od strony zachodniej graniczy z **obszarem NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048**. W obrębie tego obszaru (w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości) zlokalizowano siedlisko objęte ochroną - kod siedliska **9170 - grąd subkontynentalny (*Tilio-Carpinetum*)**. W projekcie planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Piska PLH280048 dla powyższego siedliska jako zagrożenia wymienia się: odnawianie lasu po wycince (nasadzenia) - skład gatunkowy odnowień odbiega od optymalnego (m.in. popieranie sosny i olszy, marginalny udział graba i lipy, wprowadzanie gatunków obcych geograficznie – modrzew, buk, jawor), wycinka lasu - rębnie zupełne i niektóre formy gniazdowych w dobrze zachowanych grądach (odsłanianie dna lasu, niszczenie gleby i runa, zwykle też podrostu, wspomaganie ekspansji apofitów i niecierpka drobnokwiatowego, upraszczanie struktury wiekowej i przestrzennej), usuwanie martwych i zamierających drzew, szkody spowodowane przez zwierzynę łowną (nadmierna gęstość populacji), nierodzące gatunki zaborcze - ekspansja niecierpka drobnokwiatowego, odnawianie się w lesie drzew poza naturalnym zasięgiem ich występowania (dąb czerwony, buk, jawor, klon jesionolistny), nasadzenia klonu jesionolistnego w pobliżu Ostoi. Jako cele działań ochronnych wskazuje się: utrzymanie puli dobrze zachowanych grądów i sukcesywna przebudowa grądów zniekształconych i zbiorowisk zastępczych na siedliskach grądowych.

"Optymalne działania w tym siedlisku powinny zasadniczo sprowadzać się do: utrzymania ponad 20% udziału w drzewostanie graba, klonu, lipy; utrzymania poziomu obcych ekologicznie gatunków (sosna, świerk, modrzew, jodła poza naturalnym zasięgiem) poniżej 10%, a obcych geograficznie poniżej 1%; utrzymanie zasobów martwego drewna w ilości ok. 5% miąższości żywego drzewostanu; utrzymanie udziału

objętościowego drzew ponad 100-letnich ok. 5%; brak przekształceń związanych z użytkowaniem." (Siedliska i gatunki Natura 2000, , pod redakcją prof. dr hab. Czesława Hołdyńskiego, 2010 r.).

Jak widać główne zadania ochronne zawierają się zasadniczo w zadaniach powiązanych z gospodarką leśną. Ewentualny wpływ na siedlisko mógłby być spowodowany nadmierną penetracją lasów (wydeptywanie, zanieczyszczanie odpadami). Lokalizacja kierunków zabudowy nie wchodzi na teren w/w siedliska, a zadana funkcja w sposób jednoznaczny nie wpłynie negatywnie na jego stan - nie jest powiązana z żadnymi zagrożeniami.

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Orlik krzykliwy - <i>Aquila pomarina</i>	Gatunek związany lasami, wymagający też sąsiedztwa polan itp. gniazdujący głównie w starszych drzewostanach liściastych i mieszanych, żywiący się głównie drobnymi ssakami, ale także innymi drobnymi zwierzętami. Populacja krajowa – 2300 – 3300 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-90 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: zaburzona struktura wiekowa i gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, rozpraszanie zabudowy, zanik polan.
Żuraw - <i>Grus grus</i>	Gatunek związany leśnymi i nieleśnymi mokradłami, gniazdujący zwykle w szuwarach, na podmokłym terenie lub w płytkiej wodzie. Populacja krajowa – 14 000 – 15 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 500-600 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia potencjalne – osuszanie mokradeł, zanik użytków zielonych.
Dzięciol czarny - <i>Dryocopus martius</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Mucholówka mała - <i>Ficedula parva</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Śmieszka - <i>Larus ridibundus</i>	Nieduża mewa o ciemnobrązowym kapturze na głowie i jasnopopielatym wierzchu ciała. Dziób i nogi ciemnoczerwone. Młody ptak bez kaptura z domieszką brązowych piór, które stopniowo zanikają. Najpospolitszy w kraju gatunek mewy, spotykany nad wszelkiego typu wodami, zarówno śródlądowymi, jak i na wybrzeżu, także w miastach, na polach uprawnych, wysypiskach śmieci itp. Gniazduje kolonijnie czasem w wielotysięcznych

	skupieniach. Zagrożona przez osuszanie terenów bagiennych oraz niszczenie kolonii lęgowych na stawach hodowlanych. Populacja 500 - 600 par.
Bocian biały - Ciconia ciconia - duża ilość stanowiska,	Biotop - Osiedla ludzkie w krajobrazie rolniczym, najliczniej w pobliżu terenów podmokłych i dolin rzecznych. Gatunek zagrożony utratą odpowiednich żerowisk w wyniku osuszania terenów podmokłych, utratą miejsc gniazdowych oraz śmiertelnością spowodowaną kolizjami z liniami energetycznymi. Populacja - 330 - 350 par. co stanowi poniżej 1% populacji krajowej (wg Sikora i in. 2007). Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (spora część terenów otwartych użytkowana ekstensywnie co sprzyja temu gatunkowi) zarastające starorzecza.
Siniak - Columba oenas	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się głównie pokarmem roślinnym. Populacja krajowa – 14 000 – 24 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 250-300 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - Lanius collurio	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonego przez pasące się bydło, obsadzanie miedz krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu żerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.
Derkacz - Crex crex	Gatunek związany przede wszystkim z ekstensywnie użytkowanymi lub porzuconymi łąkami, żywiący się głównie bezkręgowcami i roślinami. Populacja krajowa – 35 000 – 57 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje czasem znaczne wahania liczebności. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-500 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP znaczna, ale prawdopodobnie malejąca, zagrożenia: intensyfikacja gospodarowania użytkami zielonymi, sukcesja naturalna, melioracje.
Samotnik - Tringa ochropus	Gatunek leśnych mokradeł, gniazdujący na drzewach, zwykle olsach lub zabagnionych łąkach. Populacja krajowa – 5 000 – 10 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend spadkowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 180-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: rębnie zupełne w olsach i łąkach, osuszanie mokradeł.

Głównymi wymienianymi zagrożeniami dla w/w gatunków (na omawianych stanowiskach) są: zmiana sposobu uprawy, koszenie / ścinanie, źle prowadzona gospodarka leśna - w ujęciu ogólnym, zalesianie, wycinka lasu, usuwanie martwych i umierających drzew, polowania, sporty i różne formy czynnego wypoczynku, zasypywanie terenu, melioracja i osuszanie.

Na terenie miejscowości za wyjątkiem stanowisk Bociana Białego, nie wytypowano żadnych stanowisk w/w gatunków stanowiących przedmiot ochrony. W odniesieniu do Bociana Białego jest to gatunek lubiany przez ludzi i rzadko zdarza

się negatywne oddziaływanie ludzi - celowe szkodenie, w stosunku do tego gatunku ptaka.

Proponowane kierunki rozwoju nie niosą z sobą zagrożeń opisywanych powyżej. zabudowa nie będzie przyczyną uszczuplania lasów. Ewentualne zmiany będą wykonywane lokalnie pod zainwestowanie. Ważnym zagadnieniem będzie przestrzeganie zakazów i nakazów na późniejszych etapach planowania przestrzennego w tym szczególnie zachowanie 100 metrowych stref ochronnych poza zwarta zabudowę - w odniesieniu do terenów podmokłych i zbiorników małej retencji - poza wyznaczonymi (wytypowanymi zgodnie z istniejącą zabudową) obszarami zwartej zabudowy miejscowości. Na etapie szczegółowego określania formy i miejsca zainwestowania (projektu miejscowych planów zagospodarowania) należy uszczegółowić zakresy lokalizacji zabudowy zgodnie z nakazami i zakazami zawartymi w przepisach o ochronie przyrody - w szczególności zakazy związane z zakazem wycinki zadrzewień, zakazem działań mogących doprowadzić do osuszania terenu, wyłączenia obszarów stref ochronnych zbiorników wodnych, wykonywania prac budowlanych generujących nadmierny hałas poza okresami lęgowymi ptaków itp.

Podsumowując powyższe należy stwierdzić, że obszar miejscowości i jej bezpośrednie otoczenie stanowi cenny przyrodniczo obszar na którym występują gatunki roślin i zwierząt objęte ochroną. Lokalizacja ewentualnych kierunków rozwoju została dostosowana do zaleceń ochronnych MPK oraz uwzględnia wyłączenie terenów cennych siedlisk przyrodniczych. W odniesieniu do gatunków ptaków objętych ochroną - główne zagrożenia powiązane są z gospodarką leśną oraz rolną. Zadaniem w projektach MPZP będzie takie dobranie intensyfikacji zabudowy, ażeby w ujęciu końcowym zachować i wzmocnić walory krajobrazowe miejscowości oraz w sposób ograniczony uszczuplać tereny rolnicze. Zaproponowane rozlokowanie kierunków rozwoju po uwzględnieniu powyższej analizy uważa się za dopuszczalne - do doprecyzowania w MPZP.

h) PRZYSIÓŁEK BARTLEWO:

Obszar zabudowany, zlokalizowany nad zatoką Iznota - Jezioro Beldany. Przysiółek zabudowany w systemie zabudowy rekreacyjnej - ośrodek wczasowy. Opisywanie tutaj walorów przyrodniczych mija się z celem - kierunki oraz zwarta zabudowa rekreacyjna powinna zawierać się w obwiedni oznaczonej na rysunku nr 7 kolorem czerwonym.

RYS. 7 - Bartlewo - obecna forma oraz propozycja zmiany - polegająca na ograniczeniu terenu zwartej zabudowy rekreacyjnej tylko do rzeczywistego terenu ośrodka wczasowego, a nie na terenie lasów i zarośli przywodnych (czerwona obwiednia).

Obszar przysiółka Bartlewo położony jest w jednym z najcenniejszych obszarów przyrodniczych i krajobrazowych. W całości na terenie Mazurskiego Parku Krajobrazowego w strefie IK11 - „Jezioro Beldany” (gm. Ruciane-Nida) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008 i „Ostoja Piska” PLH 280048, przykład krajobrazu pojeziernego z jeziorem rynnowym, teren żerowiskowy bielika, kani rudej i czarnej. Ustalenia dla tej strefy to: turystyka wodna i krajoznawcza, gospodarka rybacka i amatorski połów ryb (wędkarstwo), ograniczenie ruchu motorowodnego do wyznaczonych szlaków, zachowanie naturalnego jeziorno-leśnego krajobrazu, zachowanie ostatnich fragmentów niezabudowanych otwartych terenów przyjeziornych,

ograniczenie budowy pomostów wyłącznie do miejsc związanych istniejącymi obiektami usług turystyki wodnej, ochrona roślinności przybrzeżnej i zadrzewień przywodnych.

Na podstawie analizy dostępnych materiałów kartograficznych należy stwierdzić, że omawiany obszar sąsiaduje i częściowo zazębia się (pas szuwarów, linia brzegowa), z przedmiotem ochrony obszaru NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048 – kod siedliska 3150, Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion Potamion*.

Do głównych zagrożeń istniejących zaliczono - rozproszone zanieczyszczenia wód ściekami z gospodarstw domowych oraz innych źródeł (zabudowa lotniskowa), pirsy, przystanie, mola (istniejące - niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów), żeglarstwo (niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów, zaśmiecanie, cumowanie w trzcinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów), wędkarstwo (zanieczyszczanie jezior zanętami, silna presja na ryby drapieżne).

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 1km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Trzmielojad Pernis apivorus	Gatunek związany lasami, wymagający też sąsiedztwa polan itp. gniazdujący głównie w starszych drzewostanach liściastych i mieszanych, żywiący się błonkówkami. Populacja krajowa – 3000 – 5000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje nieznaczny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 70-100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: zaburzona struktura wiekowa i gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, rozpraszanie zabudowy, chemizacja środowiska, zanik polan.
Dzięcioł czarny - Dryocopus martius	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - Lanius collurio	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonej przez pasące się bydło, obsadzanie miedz krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu żerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.

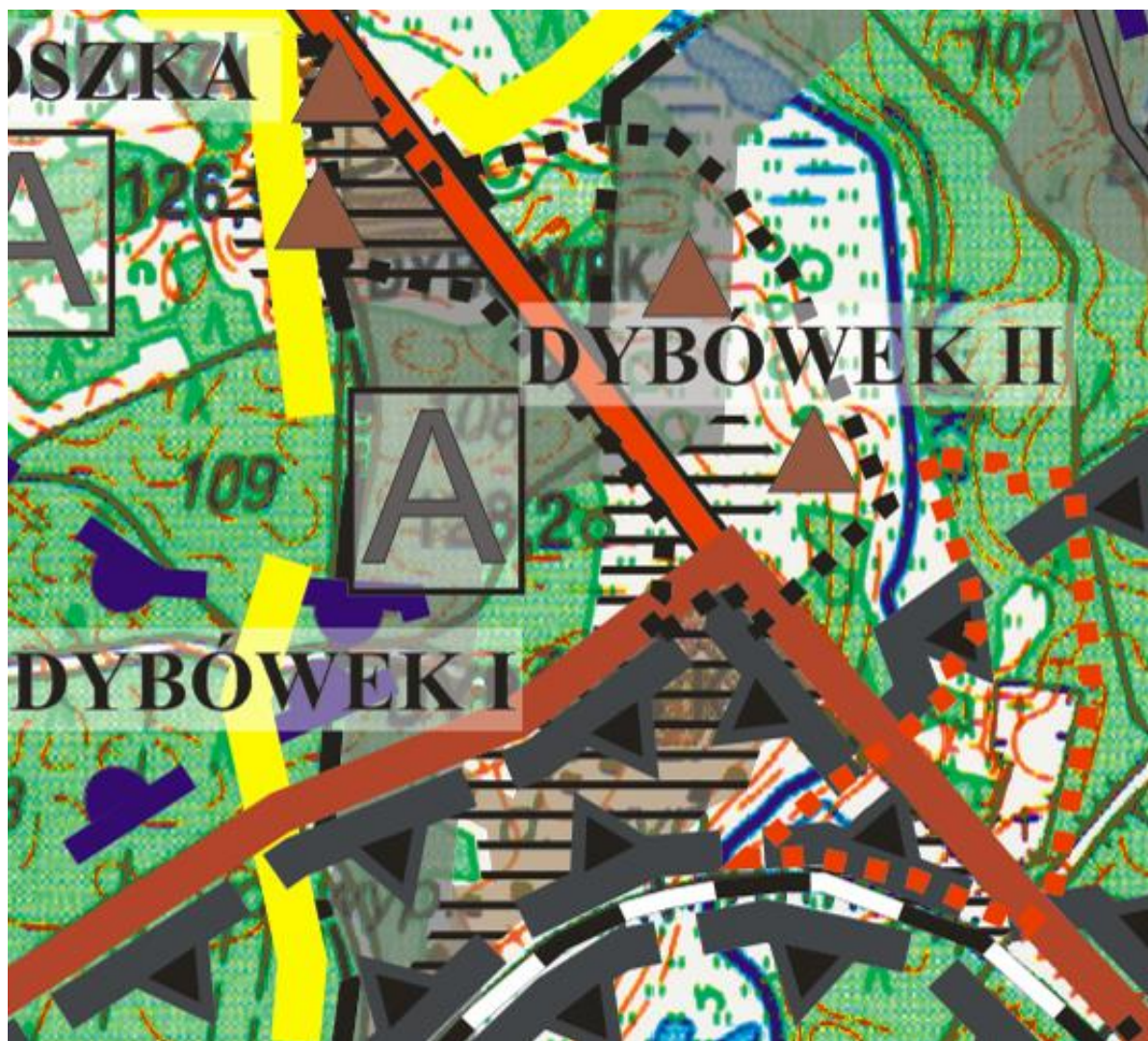
W celu realizacji w/w ustaleń wskazano tylko istniejące zainwestowanie i tylko w tym obszarze powinno się dopuszczać do ewentualnej modernizacji oraz rozbudowy z wyłączeniem inwestycji o dużo większej skali niż obecna. Istniejące pomosty do adaptacji - z zakazem niszczenia roślinności przywodnej oraz samowolnego wznoszenia kolejnych pomostów.

Ze względu na zachowanie tylko obecnej formy zainwestowania nie dokonywano oceny oddziaływania projektu zmiany Studium - przyjmując, że skala oddziaływania będzie na poziomie obecnym.

i) MIEJSCOWOŚĆ DYBÓWEK I ORAZ DYBÓWEK II:

Teren tych miejscowości także nie był przedmiotem dodatkowego opisu. Obecna wersja projektu zmiany Studium została wskazana na rysunku nr 8. Obszary zwartej zabudowy zostały wyznaczone zgodnie z zabudowa istniejącą. Większość terenów wyznaczonych kierunków posiada obowiązujący plan zagospodarowania - co za tym idzie realizacja zabudowy musi odbywać się zgodnie z ich zapisami.

Obszar jest już praktycznie zainwestowany w pełni - położony jest częściowo i na terenie Mazurskiego Parku Krajobrazowego jak i Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny MPK - Ruciane - Nida. Niewielki fragment wyznaczonych kierunków poza terenem objętym planem oraz terenami zwartej zabudowy spełnia kryteria MPK odnośnie lokalizowania zabudowy przy istniejącej zabudowie. Realizacja na tym terenie zabudowy nie wnosi do środowiska znaczących obciążeń - ze względu na epizodyczną skalę oraz dopuszczoną funkcję zabudowy jednorodzinnej (takie samej jak w otoczeniu).

RYS. 8 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości DĘBÓWEK - obszar przy mieście Ruciane - Nida.

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Orlik krzykliwy - <i>Aquila pomarina</i>	Gatunek związany lasami, wymagający też sąsiedztwa polan itp. gniazdujący głównie w starszych drzewostanach liściastych i mieszanych, żywiący się głównie drobnymi ssakami, ale także innymi drobnymi zwierzętami. Populacja krajowa – 2300 – 3300 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-90 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: zaburzona struktura wiekowa i gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, rozpraszanie zabudowy, zanik polan.

Lelek - <i>Caprimulgus europaeus</i>	Gatunek leśny, związany z borami sosnowymi, w których występują rozległe zręby, młodniki, suche polany itp., gniazdujący na ziemi, żywiący się głównie owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 4000 – 6000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 350-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: chemizacja środowiska.
Dzięciol czarny - <i>Dryocopus martius</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Dzięciol średni - <i>Dendrocopos medius</i>	Biotop - świetliste dąbrowy i inne lasy liściaste - bukowe, olchowe, dzielnice willowe, stare parki z obumierającymi drzewami oraz sady w pobliżu polan, poręb, na terenach zalewowych. Dla wielu populacji jednak występowanie na danym terenie dębów (najlepiej ponad 80-letnich), i ich wzajemne położenie, decyduje o jego zasiedleniu. Przeważnie zasiedla lasy naturalne i pierwotne, a omija gospodarcze. W Polsce są to grądy, świetliste i acidofilne dąbrowy, nadrzeczne łęgi. Lęgnie się w bogatych gatunkowo lasach mieszanych, gdzie znajduje grubą i spękaną korę. Populacjom dzięciolów średnich zagraża utrata naturalnych siedlisk przez coraz większe izolowanie lasów liściastych, usuwanie z ekosystemów leśnych martwych i obumierających drzew ze starymi dziuplami i infekcjami grzybami, zanikanie drzewostanów z dominacją dębów starszych niż 80 lat. Populacja: 150-170 par, co stanowi ok. 1% populacji krajowej (wg Sikora i in. 2007) – ocena B, stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silne rozczłonkowanie i niewielka powierzchnia odpowiednich biotopów dla tego gatunku).
Lerka - <i>Lullula arborea</i>	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - <i>Ficedula parva</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Blotniak stawowy - <i>Circus aeruginosus</i>	Gatunek związany mokradłami i terenami otwartymi gniazdujący głównie w trzcinowiskach, żywiący się drobnymi ssakami, ptakami, płazami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 7600 – 7700 par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy i degradacja trzcinowisk.

Na mapach zagrożeń dla w/w gatunków, wskazywane stanowiska nie zaliczono do zagrożonych. Nie zmienia to faktu konieczności ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków.

W odniesieniu do świata roślin: obszar od strony północno - zachodniej graniczy z obszarem NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048. Pogranicze miejscowości i w/w obszaru chronionego porasta siedlisko o kodzie 9170 - grąd subkontynentalny (*Tilio-*

Carpinetum). Jest to typ siedliska stanowiący przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000. "Optymalne działania w tym siedlisku powinny zasadniczo sprowadzać się do: utrzymania ponad 20% udziału w drzewostanie graba, klonu, lipy; utrzymania poziomu obcych ekologicznie gatunków (sosna, świerk, modrzew, jodła poza naturalnym zasięgiem) poniżej 10%, a obcych geograficznie poniżej 1%; utrzymanie zasobów martwego drewna w ilości ok. 5% miąższości żywego drzewostanu; utrzymanie udziału objętościowego drzew ponad 100-letnich ok. 5%; brak przekształceń związanych z użytkowaniem". (*Siedliska i gatunki Natura 2000*, , pod redakcją prof. dr hab. Czesława Hołdyńskiego, 2010 r.). Jak widać główne zadania ochronne zawierają się zasadniczo w zadaniach powiązanych z gospodarką leśną. Ewentualny wpływ na siedlisko mógłby być spowodowany nadmierną penetracją lasów (wydeptywanie, zanieczyszczanie odpadami). W przypadku lokalizowania zabudowy - należy na etapie planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzać zakazy odnośnie zachowania strefy ochronnej oraz zasad związanych z grodzeniem nieruchomości i gospodarką odpadami.

j) MIEJSCOWOŚĆ GUZIANKA:

Teren miejscowości Guzianka także nie był przedmiotem dodatkowego opisu. Obecna wersja projektu zmiany Studium została wskazana na rysunku nr 9. Brak informacji opisowej do tej miejscowości wynika z faktu, że projekt zmiany Studium wskazuje tam tylko tereny już istniejącej zabudowy. Skala zainwestowania nie będzie wzrastała. Ewentualne plany zagospodarowania przestrzennego mogą dotyczyć tylko ewentualnie modernizacji i przebudowy istniejącej zabudowy bez możliwości ich rozwoju na tereny ościenne ze względu na brak wyznaczonych w projekcie kierunków na te tereny. Taka forma projektu Studium powoduje utrzymanie oddziaływań na poziomie obecnym. Tym samym rozważania na temat oddziaływania nowej zabudowy czy rozwoju zabudowy nie są celowe. Oczywiście obszar miejscowości położony jest na terenach cennych przyrodniczo i krajobrazowo - w tym obszarach NATURA 2000 i Mazurski Park Krajobrazowy.

W odniesieniu do Mazurskiego Parku Krajobrazowego całość wyznaczonych kierunków zlokalizowana jest w strefie II, która to została scharakteryzowana w następujący sposób - "*obejmuje części Parku o niższych wartościach przyrodniczych, w znacznej części tereny budownictwa wiejskiego i turystycznego; nowe obiekty budowlane w strefach II (Drugich) mogą być lokalizowane na terenach zwartej i rozproszonej*

zabudowy wsi, krajobraz tej strefy wymaga częściowego zrewaloryzowania poprzez przywracanie historycznej, regionalnej architektury mazurskiej".

RYS. 9 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości GUZIAŃKA - obszar przy mieście Ruciane - Nida.

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Mucholówka mała - <i>Ficedula parva</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie

	umierających i martwych drzew.
Łabędź niemy - <i>Cygnus olor</i>	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Gągoł - <i>Bucephala clangula</i>	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w dziuplach, żywiący się głównie bezkręgowcami. Populacja krajowa – 1200 – 1500 par, brak danych z monitoringu GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: eksploatacja drzewostanów nad wodami, eksploatacja starodrzewi.
Perkoz dwuczuby - <i>Podiceps cristatus</i>	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Lerka - <i>Lullula arborea</i>	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 0000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.

Obszar miejscowości od strony jeziora Bełdany graniczy z **obszarem NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048**. Wody jeziora Bełdany stanowią obszar chroniony - kod siedliska 3150, Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaion Potamion*.

Do głównych zagrożeń istniejących zaliczono - rozproszone zanieczyszczenia wód ściekami z gospodarstw domowych oraz innych źródeł (zabudowa lotniskowa), pirsy, przystanie, mola (istniejące - niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów), żeglarstwo (niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów, zaśmiecanie, cumowanie w trzcinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów), wędkarstwo (zanieczyszczanie jezior zanętami, silna presja na ryby drapieżne).

Tak jak wspomniano o na wstępie wydzielone kierunki rozwoju zawierają siew obszarach zwartej zabudowy. Dlatego też oddziaływania związane z wykonaniem funkcji będą na poziomie obecnym. Wszelkie wykazywane zagrożenia potęgowane są przez zajmowanie nowych terenów które to wiąże się z niszczeniem siedlisk, zmianą stosunków wodnych, likwidowaniem zieleni i intensyfikacją presji turystycznej. Takich działań na terenie w/w miejscowości nie przewidują zapisy projektu zmiany Studium.

k) MIEJSCOWOŚCI KARWICA, KRZYŻE, KOWALIK:

RYS. 10 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości KARWICA oraz KOL. KARWICA.

RYS. 11 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości KOWALIK.

RYS. 12 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości KRZYŻE.

Powyższe trzy miejscowości zgrupowano razem ze względu na wspólne cechy lokalizacyjne. Wszystkie miejscowości zlokalizowane są nad jeziorem Nidzkim, które to stanowi cenny przyrodniczo obszar zarówno pod względem awifauny jak i flory. Ponadto miejscowości te zlokalizowane są poza Mazurskim Parkiem Krajobrazowym. W swoich obszarach styknych z jeziorem Nidzkim zawierają się w granicach obszaru NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048, który to chroni na omawianym terenie siedlisko o kodzie 3150, Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion Potamion*.

Do głównych zagrożeń istniejących zaliczono - rozproszone zanieczyszczenia wód ściekami z gospodarstw domowych oraz innych źródeł (zabudowa lotniskowa), pirsy, przystanie, mola (istniejące - niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów), żeglarstwo (niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów, zaśmiecanie, cumowanie w trzcinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów), wędkarstwo (zanieczyszczanie jezior zanętami, silna presja na ryby drapieżne).

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach omawianych miejscowości (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

KARWICA

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - <i>Cygnus olor</i>	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Gągol - <i>Bucephala clangula</i>	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w dziuplach, żywiący się głównie bezkręgowcami. Populacja krajowa – 1200 – 1500 par, brak danych z monitoringu GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: eksploatacja drzewostanów nad wodami, eksploatacja starodrzewi.
Perkoz dwuczuby - <i>Podiceps cristatus</i>	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Czapla siwa - <i>Ardea cinerea</i>	Środowiskiem życia tego gatunku są płytkie wody przy jeziorach, rzekach. Gniazduje zazwyczaj w pobliżu wód słodkich, na wybrzeżach pojawia się tylko zimą. Gniazduje kolonijnie najczęściej na drzewach, rzadziej w trzcinach. Gniazdo z gałęzi. Brak danych o w/w gatunku
Kania czarna - <i>Milvus milvus</i>	Gatunek związany urozmaiconym krajobrazem pojeziernym, gniazdujący na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiący się rybami, drobnymi ssakami, ptakami, płazami, padliną. Populacja krajowa – 450 – 1300 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje znaczne wahania liczebności. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 15-20 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Lelek - <i>Caprimulgus europaeus</i>	Gatunek leśny, związany z borami sosnowymi, w których występują rozległe zręby, młodniki, suche polany itp., gniazdujący na ziemi, żywiący się głównie owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 4000 – 6000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 350-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: chemizacja środowiska.
Dzięcioł czarny - <i>Dryocopus martius</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - <i>Lullula arborea</i>	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - <i>Ficedula parva</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - <i>Lanius collurio</i>	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew,

	wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonej przez pasące się bydło, obsadzanie miedzi krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu żerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.
Trzciniak - Acrocephalus arundinaceus	Gatunek związany z jeziorami stawami i mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 37 000 – 62 000 par., wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 600-700 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Zagrożenia: degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Bocian biały - Ciconia ciconia	Biotop - Osiedla ludzkie w krajobrazie rolniczym, najliczniej w pobliżu terenów podmokłych i dolin rzecznych. Gatunek zagrożony utratą odpowiednich żerowisk w wyniku osuszania terenów podmokłych, utratą miejsc gniazdowych oraz śmiertelnością spowodowaną kolizjami z liniami energetycznymi. Populacja - 330 - 350 par. co stanowi poniżej 1% populacji krajowej (wg Sikora i in. 2007). Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (spora część terenów otwartych użytkowana ekstensywnie co sprzyja temu gatunkowi) zarastające starorzecza.

KOWALIK

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - Cygnus olor	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Gągoł - Bucephala clangula	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w dziuplach, żywiący się głównie bezkręgowcami. Populacja krajowa – 1200 – 1500 par, brak danych z monitoringu GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: eksploatacja drzewostanów nad wodami, eksploatacja starodrzewi.
Perkoz dwuczuby - Podiceps cristatus	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Czapla siwa - Ardea cinerea	Środowiskiem życia tego gatunku są płytkie wody przy jeziorach, rzekach. Gniazduje zazwyczaj w pobliżu wód słodkich, na wybrzeżach pojawia się tylko zimą. Gniazduje kolonijnie najczęściej na drzewach, rzadziej w trzcinach. Gniazdo z gałęzi. Brak danych o w/w gatunku
Kormoran - Phalacrocorax carbo	Gatunek silnie związany z wodami, kolonijny, wyłącznie rybożerny. Populacja krajowa 27 000 – 30 000 par, w skali kraju na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat trend silnie wzrostowy. Populacja w OSOP silna, liczebność kolonii na jeziorze Warnołty podlega dość znacznym wahaniom. Zagrożenia marginalne: odstrzał, płoszenie przez ludzi.
Orlik krzykliwy - Aquila pomarina	Gatunek związany lasami, wymagający też sąsiedztwa polan itp. gniazdujący głównie w starszych drzewostanach liściastych i mieszanych, żywiący się głównie drobnymi ssakami, ale także innymi drobnymi zwierzętami. Populacja krajowa – 2300 – 3300 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-90 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: zaburzona struktura wiekowa i gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, rozpraszanie zabudowy, zanik polan.
Kania czarna - Milvus milvus	Gatunek związany urozmaiconym krajobrazem pojeziernym, gniazdujący na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiący się

	rybami, drobnymi ssakami, ptakami, płazami, padliną. Populacja krajowa – 450 – 1300 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje znaczne wahania liczebności. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 15-20 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Lelek - Caprimulgus europaeus	Gatunek leśny, związany z borami sosnowymi, w których występują rozległe zręby, młodniki, suche polany itp., gniazdujący na ziemi, żywiący się głównie owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 4000 – 6000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 350-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: chemizacja środowiska.
Dzięciol czarny - Dryocopus martius	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - Lullula arborea	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - Ficedula parva	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - Lanius collurio	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonej przez pasące się bydło, obsadzanie miedzi krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu żerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.

KRZYŻE

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - Cygnus olor	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Gągoł - Bucephala clangula	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w dziuplach, żywiący się głównie bezkręgowcami. Populacja krajowa – 1200 – 1500 par, brak danych z monitoringu GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: eksploatacja drzewostanów nad wodami, eksploatacja starodrzewi.

Perkoz dwuczuby - Podiceps cristatus	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Kania czarna - Milvus milvus	Gatunek związany urozmaiconym krajobrazem pojeziernym, gniazdujący na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiący się rybami, drobnymi ssakami, ptakami, płazami, padliną. Populacja krajowa – 450 – 1300 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje znaczne wahania liczebności. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 15-20 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Lelek - Caprimulgus europaeus	Gatunek leśny, związany z borami sosnowymi, w których występują rozległe zręby, młodniki, suche polany itp., gniazdujący na ziemi, żywiący się głównie owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 4000 – 6000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 350-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: chemizacja środowiska.
Dzięcioł czarny - Dryocopus martius	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - Lullula arborea	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - Ficedula parva	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - Lanius collurio	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonych przez pasące się bydło, obsadzanie miedz krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu żerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.
Trzciniak - Acrocephalus arundinaceus	Gatunek związany z jeziorami stawami i mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 37 000 – 62 000 par., wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 600-700 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Zagrożenia: degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Bocian biały - Ciconia ciconia	Biotop - Osiedla ludzkie w krajobrazie rolniczym, najliczniej w pobliżu terenów podmokłych i dolin rzecznych. Gatunek zagrożony utratą odpowiednich żerowisk w wyniku osuszania terenów podmokłych, utratą miejsc gniazdowych oraz śmiertelnością spowodowaną kolizjami z liniami energetycznymi. Populacja - 330 - 350 par. co stanowi poniżej 1% populacji krajowej (wg Sikora i in. 2007). Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (spora część terenów otwartych użytkowana

	ekstensywnie co sprzyja temu gatunkowi) zarastające starorzecza.
Siniak - <i>Columba oenas</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się głównie pokarmem roślinnym. Populacja krajowa – 14 000 – 24 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 250-300 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.

Na terenie miejscowości za wyjątkiem stanowiska Bociana Białego, nie wytypowano żadnych stanowisk w/w gatunków stanowiących przedmiot ochrony. W odniesieniu do Bociana Białego jest to gatunek lubiany przez ludzi i rzadko zdarza się negatywne oddziaływanie ludzi - celowe szkodenie, w stosunku do tego gatunku ptaka.

Proponowane kierunki rozwoju nie niosą z sobą zagrożeń opisywanych powyżej. Zabudowa nie będzie przyczyną uszczuplania lasów. Ewentualne zmiany będą wykonywane lokalnie pod zainwestowanie. Ważnym zagadnieniem będzie przestrzeganie zakazów i nakazów na późniejszych etapach planowania przestrzennego w tym szczególnie zachowanie 100 metrowych stref ochronnych w odniesieniu do terenów nad jeziorem Nidzkim oraz terenach podmokłych i zbiornikach małej retencji - poza wyznaczonymi (wytypowanymi zgodnie z istniejącą zabudową) obszarami zwartej zabudowy miejscowości. Na etapie szczegółowego określania formy i miejsca zainwestowania (projektu miejscowych planów zagospodarowania) należy uszczegółowić zakresy lokalizacji zabudowy zgodnie z nakazami i zakazami zawartymi w przepisach o ochronie przyrody - w szczególności zakazy związane z zakazem wycinki zadrzewień, zakazem działań mogących doprowadzić do osuszania terenu, wyłączenia obszarów stref ochronnych zbiorników wodnych, wykonywania prac budowlanych generujących nadmierny hałas poza okresami lęgowymi ptaków itp.

Opisywane miejscowości położone są także częściowo na terenie OCHK Puszczy i Jezior Piskich - **wszelkie zakazy i nakazy związane z tym obszarem muszą zawierać się w zapisach projektu Studium (i zostały tam zawarte).**

Kolejną cechą wspólną dla powyższych trzech miejscowości jest fakt obowiązywania na ich terenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Obecnie wszelkie zainwestowanie realizowane jest na ich podstawie. Jak zobrazowano to na powyższych rysunkach, wyznaczone kierunki rozwoju na terenach miejscowości

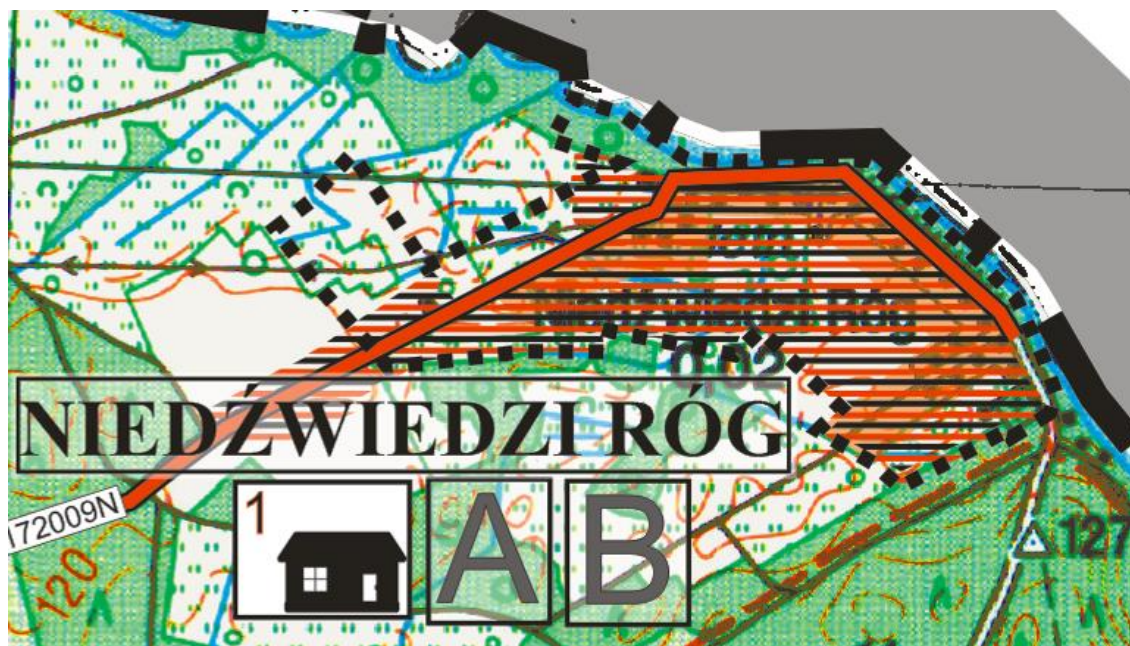
zawierają się na terenach obowiązujących MPZP lub wyznaczonych strefach zwartej zabudowy. W takim przypadku w większości tereny wydzielonych w projekcie zmiany Studium, kierunków rozwoju zostały zwaloryzowane i ocenione pod kątem oddziaływania na środowisko na etapie podjęcia planu. Ze względu na ten fakt nie dokonywano ponownej oceny, mając także na uwadze, że etap projektu Studium ma znacznie mniejszą dokładność oceny niż plan zagospodarowania przestrzennego.

Taka argumentacja jest zdaniem autora przyczyną wcześniejszego braku opisu dla omawianych miejscowości.

W miejscowości Krzyże w celach ochrony środowiska (etap MPZP), pozostawiono wolny pas ochronny od brzegu jeziora Nidzkiego. W tej miejscowości zwarta zabudowa pokrywa się z terenami rzeczywistego zainwestowania lub terenami obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego. Taki sposób zmiany Studium jest z punktu widzenia ochrony środowiska neutralny - nie zwiększa ani nie zmniejsza intensywności zabudowy.

I) MIEJSCOWOŚĆ NIEDŹWIEDZI RÓG:

Sytuacja z punktu "j" powtarza się także w miejscowości Niedźwiedzi Róg - gdzie wręcz wskazywane kierunki zostały ograniczone, a obowiązujący plan posiada większą powierzchnię niż kierunki. W miejscowości tej wyznaczono jeszcze fragment rozproszonej zabudowy do uzupełnienia przy drodze dojazdowej - tzw. "ulicówka". Zabieg ten pozwoli na rozwinięcie wartości krajobrazowych tej miejscowości, przy jak najmniejszej skali oddziaływania tj. zabudowa uzupełniająca na terenach przekształconych - między zabudową istniejącą. Obszar miejscowości położony jest na terenie Mazurskiego Parku Krajobrazowego - strefa IK7 (opisywana we wcześniejszej części wyjaśnień). Obszar położony jest także na terenach NATURA 2000.

RYS. 13 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości Niedźwiedzi Róg.

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - <i>Cygnus olor</i>	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Bielik - <i>Haliaeetus albicilla</i> (ok. 2 km)	Gatunek związany z wodami, gniazdujący w starodrzewach, żywiący się głównie rybami, a także ptakami i padliną. Populacja krajowa – 1300 – 1700 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 32-37 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: ruch turystyczny na wodach, wycinanie starodrzewi, konkurencja pokarmowa ze strony kormorana.
Orlik krzykliwy - <i>Aquila pomarina</i>	Gatunek związany lasami, wymagający też sąsiedztwa polan itp. gniazdujący głównie w starszych drzewostanach liściastych i mieszanych, żywiący się głównie drobnymi ssakami, ale także innymi drobnymi zwierzętami. Populacja krajowa – 2300 – 3300 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-90 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: zaburzona struktura wiekowa i gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, rozpraszanie zabudowy, zanik polan.
Derkacz - <i>Crex crex</i>	Gatunek związany przede wszystkim z ekstensywnie użytkowanymi lub porzuconymi łąkami, żywiący się głównie bezkręgowcami i roślinami. Populacja krajowa – 35 000 – 57 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje czasem znaczne wahania liczebności. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-500 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP znaczna, ale prawdopodobnie malejąca, zagrożenia: intensyfikacja gospodarowania użytkami zielonymi, sukcesja naturalna, melioracje.

Żuraw - Grus grus	Gatunek związany leśnymi i nieleśnymi mokradłami, gniazdujący zwykle w szuwarach, na podmokłym terenie lub w płytkiej wodzie. Populacja krajowa – 14 000 – 15 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 500-600 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia potencjalne – osuszanie mokradeł, zanik użytków zielonych.
Zimorodek Alcedo atthis	Gatunek związany z wodami, gniazdujący głównie w norach budowanych w nadbrzeżnych skarpach, na zadrzewionych odcinkach brzegów, żywiący się rybami. Populacja krajowa – 2500 – 6000 par, wg danych z monitoringu GIOŚ wykazuje silne wahania liczebności. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 30-40 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: turystyka kajakowa, zabudowa brzegów rzek i jezior, regulacja rzek.
Dzięciol czarny - Dryocopus martius	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - Lullula arborea	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - Ficedula parva	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Trzciniak - Acrocephalus arundinaceus	Gatunek związany z jeziorami stawami i mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 37 000 – 62 000 par., wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 600-700 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Zagrożenia: degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.

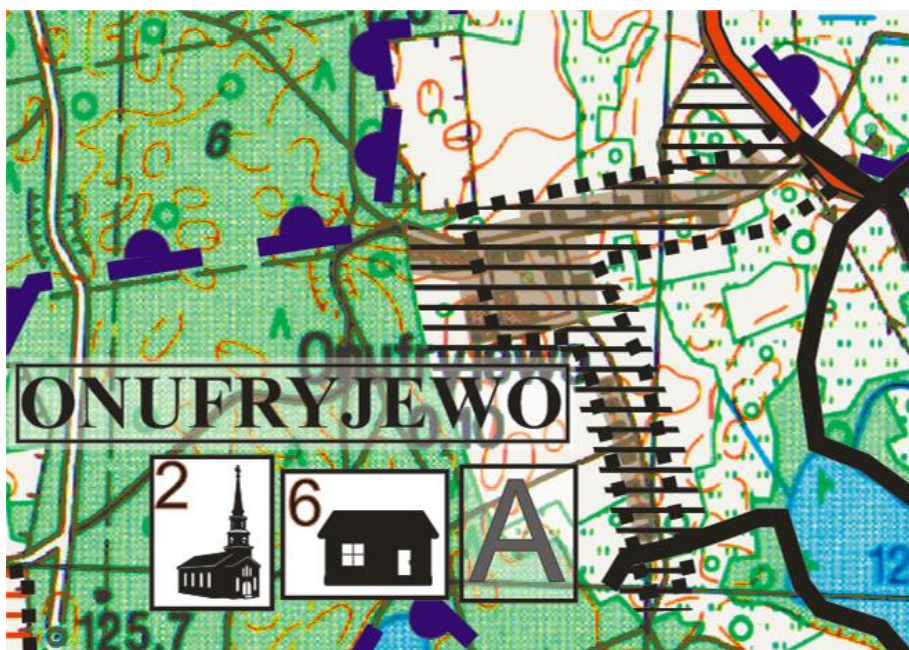
Jak zobrazowano to na rysunku miejscowości, wyznaczone kierunki rozwoju zawierają się na terenach obowiązujących MPZP. W takim przypadku w większości tereny wydzielonych w projekcie zmiany Studium, kierunków rozwoju zostały zwaloryzowane i ocenione pod kątem oddziaływania na środowisko na etapie podjęcia planu. Ze względu na ten fakt nie dokonywano ponownej oceny, mając także na uwadze, że etap projektu Studium ma znacznie mniejszą dokładność oceny niż plan zagospodarowania przestrzennego.

Nie zmienia to faktu konieczności ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków. Na szczególne uwzględnienie należy wykazywać konieczność zachowania 100 metrowej strefy ochronnej od zbiornika wodnego, brak ingerencji w obecną

linię brzegową w tym zarówno w odniesieniu do niszczenia zadrzewień i szuwarów jak i wznoszenia pomostów czy wskazywania trenów np. plaż ogólnodostępnych.

m) MIEJSCOWOŚĆ ONUFRYJEWO:

Zgodnie z rysunkiem nr 14 - jak poprzednie miejscowości, obszar objęty zmianą zapisów projektu Studium ogranicza się tylko do wskazania zwartej, istniejącej zabudowy oraz wskazania na jej terenie kierunków rozwoju. Ponadto kierunki wyznaczono na terenie obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego. Miejscowość w całości na terenie MPK - **strefa IK9 „Niwa Onufryjewa”** (gm. Ruciane-Nida) – obszar Natura 2000 „Puszcza Piska” PLB 280008 i „Ostoja Piska” PLH 280048, duże walory krajobrazowe, kulturowe i przyrodnicze. Wskazania: turystyka krajoznawcza piesza i rowerowa po wyznaczonych trasach, zachowanie charakteru tradycyjnej zabudowy wiejskiej i harmonijnego krajobrazu kulturowego. Tego typu zadania realizowane są w zapisach omawianego projektu zmiany Studium.

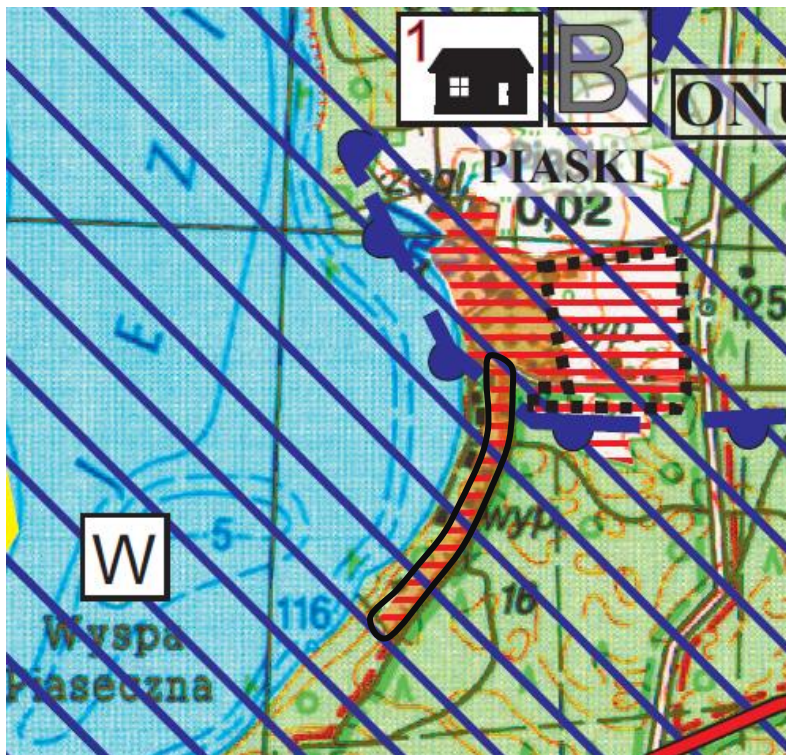
RYS. 14 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości ONUFRYJEWO.

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Bocian biały - <i>Ciconia ciconia</i>	Biotop - Osiedla ludzkie w krajobrazie rolniczym, najliczniej w pobliżu terenów podmokłych i dolin rzecznych. Gatunek zagrożony utratą odpowiednich żerowisk w wyniku osuszania terenów podmokłych, utratą miejsc gniazdowych oraz śmiertelnością spowodowaną kolizjami z liniami energetycznymi. Populacja - 330 - 350 par. co stanowi poniżej 1% populacji krajowej (wg Sikora i in. 2007). Stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (spora część terenów otwartych użytkowana ekstensywnie co sprzyja temu gatunkowi) zarastające starorzeczka.
Żuraw - <i>Grus grus</i>	Gatunek związany leśnymi i nieleśnymi mokradłami, gniazdujący zwykle w szuwarach, na podmokłym terenie lub w płytkiej wodzie. Populacja krajowa – 14 000 – 15 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 500-600 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia potencjalne – osuszanie mokradeł, zanik użytków zielonych.
Dzięcioł czarny - <i>Dryocopus martius</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Lerka - <i>Lullula arborea</i>	Gatunek związany z borami sosnowymi i ich sąsiedztwem, gniazdujący na ziemi, na zrębach, polanach, suchych murawach na obrzeżach borów, żywiący się głównie owadami. Populacja krajowa – 180 000 – 230 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 800-1000 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: chemizacja środowiska, zabudowa i zalesianie obrzeży borów.
Mucholówka mała - <i>Ficedula parva</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, w starszych drzewostanach grądowych, żywiący się owadami. Populacja krajowa – 8 000 – 16 000 par, gatunek nie objęty monitoringiem GIOŚ. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 400-450 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: niekorzystna struktura wiekowa gatunkowa lasów na siedliskach grądowych, nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.
Gąsiorek - <i>Lanius collurio</i>	Środowiskiem są nasłonecznione, otwarte, suche tereny z ciernistymi krzewami, a także wrzosowiska, torfowiska oraz wszelkie zarośla. Spotykany także w śródpolnych zadrzewieniach, kilkunastoletnich młodnikach, zaroślach, w zdziczałych ogrodach sadach, winnicach, na nieużytkach, łąkach i obrzeżach lub w zrębach lasów, na polach z samotnymi krzewami lub z kępami drzew, wzdłuż dróg i rowów. Gąsiorki widuje się też w leśnych uprawach. Gąsiorek nie jest zagrożony wyginięciem (LC – Least Concern). Na terenie Polski gatunek ten jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. W Europie liczebność maleje, najprawdopodobniej z powodu zmian klimatu i intensyfikacji rolnictwa, przez co maleje liczba owadów. Europejska populacja szacowana jest na 2,5–6,6 mln par. Ochrona poprzez: zabezpieczenie gniazd niszczonej przez pasące się bydło, obsadzanie miedzi krzewami ciernistymi (głóg, dzika róża i tarnina), ustawianie w pobliżu żerowisk dzierzby specjalnych tyczek wykorzystywanych przez ptaki do czatowania, wykaszanie łąk w pobliżu gniazd (wysokie trawy utrudniają polowanie). Populacja 1000 - 1200 par.
Kobuz - <i>Falco subbuteo</i>	Gatunek związany z terenami otwartymi, gniazdujący na obrzeżach lasów i w kępach starszych drzew, żywiący się ptakami i owadami chwytanymi w locie. Populacja krajowa – 3000 – 5000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 40-50 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP dość silna, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, chemizacja środowiska, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego.
Siniak - <i>Columba oenas</i>	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się głównie pokarmem roślinnym. Populacja krajowa – 14 000 – 24 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje wyraźny trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 250-300 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.

Nie zmienia to faktu konieczności ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków.

Ostatnia z wskazywanych miejscowości bez wyraźnie zarysowanego opis w prognozie.

RYS. 15 - Wycinek z Projektu zmiany Studium - miejscowości PIASKI.

Jest to miejscowość w zabudowie rekreacyjnej - zabudowa ośrodkami rekreacyjnymi z przystanią. Zabudowa zwarta została wyznaczona prawidłowo za wyjątkiem pasa nad jeziorem Bełdany na południe od centrum miejscowości. Proponuje się w tamtym miejscu wprowadzenie zwężenia strefy kierunków w sposób wskazany na rysunku nr 15 - z zachowaniem 100 metrowej strefy ochronnej jeziora. Ponadto będzie to dostosowanie projektu do wskazań MPK - strefa IK11 - zachowanie naturalnego jeziorno-leśnego krajobrazu, zachowanie ostatnich fragmentów niezabudowanych otwartych terenów przyjeziornych, ograniczenie budowy pomostów wyłącznie do miejsc związanych istniejącymi obiektami usług turystyki wodnej, ochrona roślinności przybrzeżnej i zadrzewień przywodnych.

W odniesieniu do świata zwierząt - wg. wykonanej inwentaryzacji ornitologicznej (w ramach obszaru specjalnej ochrony ptaków NATURA 2000 - wrzesień 2012) w bezpośrednim sąsiedztwie oraz okolicach tego terenu (do 2km) stwierdzono stanowiska ptaków:

Gatunek	Krótki opis siedliska oraz zagrożenia – na podstawie Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB280008 Puszcza Piska oraz ogólnodostępnych danych.
Łabędź niemy - Cygnus olor	Gatunek związany z jeziorami, stawami, mokradłami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie roślinami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 8000 – 9000 par, wg monitoringu GIOŚ dość stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 150-200 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Blotniak stawowy - Circus aeruginosus	Gatunek związany mokradłami i terenami otwartymi gniazdujący głównie w trzcinowiskach, żywiący się drobnymi ssakami, ptakami, płazami i bezkręgowcami. Populacja krajowa – 7600 – 7700 par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 80-100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy i degradacja trzcinowisk.
Perkoz dwuczuby - Podiceps cristatus	Gatunek związany z jeziorami, gniazdujący w trzcinowiskach, żywiący się głównie rybami. Populacja krajowa – 15 – 25 tys. par, wg monitoringu GIOŚ stabilna. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 900 - 1100 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożeniem jest degradacja trzcinowisk w wyniku zabudowy brzegów jezior i rozwoju turystyki wodnej.
Kania ruda - Milvus milvus	Gatunek związany urozmaiconym krajobrazem, gniazdujący na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiący się drobnymi ssakami, ptakami, rybami, płazami, padliną. Populacja krajowa – 1000 – 1500 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje niewielki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 5-10 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP daleka od wysycenia siedlisk, zagrożenia: intensyfikacja rolnictwa, rozpraszanie zabudowy, nasilenie ruchu turystycznego.
Dzięcioł czarny - Dryocopus martius	Gatunek leśny, gniazdujący w dziuplach, zwykle w starszych drzewostanach, żywiący się owadami wydobywanymi z drzew. Populacja krajowa – 40 000 – 55 000 par, wg monitoringu GIOŚ wykazuje lekki trend wzrostowy. Populacja na obszarze Puszczy Piskiej 700-800 stanowisk (GDOŚ 2012r.). Populacja w OSOP silna, zagrożenia: nadmierne użytkowanie starych drzewostanów, usuwanie umierających i martwych drzew.

Głównymi wymienianymi zagrożeniami dla w/w gatunków (na omawianych stanowiskach) są: zmiana sposobu uprawy, koszenie / ścinanie, źle prowadzona gospodarka leśna - w ujęciu ogólnym, zalesianie, wycinka lasu, usuwanie martwych i umierających drzew, polowania, sporty i różne formy czynnego wypoczynku, zasypywanie terenu, melioracja i osuszanie, żeglarsstwo.

Wskazuje się konieczność ochrony w/w stanowisk - każdorazowo prowadzone prace planistyczne i związana z tym ocena oddziaływania na środowisko powinna uwzględniać występowanie oraz sposoby ochrony w/w gatunków. Na szczególne uwzględnienie należy wykazywać konieczność zachowania 100 metrowej strefy ochronnej od zbiornika wodnego, brak ingerencji w obecną linię brzegową w tym zarówno w odniesieniu do niszczenia zadrzewień i szuwarów jak i wznoszenia pomostów czy wskazywania terenów np. plaż ogólnodostępnych.

W odniesieniu do fauny:

Obszar jeziora i jego bezpośrednie otoczenie stanowi przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 Ostoja Piska PLH 280048 - kod siedliska 3150, Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion Potamion. Do głównych istniejących zagrożeń dla tego typu siedliska zaliczono - rozproszone zanieczyszczenia wód ściekami z gospodarstw domowych oraz innych źródeł (zabudowa letniskowa), pirsy, przystanie, mola (istniejące - niszczenie pasa szuwarów i roślinności podwodnej w wyniku zabudowy brzegów), żeglarsstwo (niekontrolowane usuwanie nieczystości z jachtów, zaśmiecanie, cumowanie w trzcinach, rozlewanie paliw przy tankowaniu jachtów), wędkarstwo (zanieczyszczanie jezior zanętami, silna presja na ryby drapieżne).

Zaproponowana forma zmiany Studium w stanie obecnym wskazuje tylko tereny obecnie zainwestowane. Nowe tereny inwestycyjne występują tylko jako zabudowa uzupełniająca (w otoczeniu istniejącej). Zastosowanie się do zaleceń zawartych w niniejszym uzupełnieniu ograniczy możliwość penetracji terenów nadwodnych w tym niszczeniu szuwar oraz wycince zakrzewień nadwodnych. Taka forma projektu zmiany Studium zapewnia maksymalną ochronę dla elementów objętych ochroną w programie NATURA 2000.

4. PODSUMOWANIE:

Podsumowując i wskazując sposób rozstrzygnięcia uwag zawartych w negatywnym uzgodnieniu RDOŚ w Olsztynie z dnia 24 października 2014 r., wskazuje się:

- Przy sporządzaniu niniejszego uzupełnienia korzystano z wszelkich poprzednich dokumentacji związanych ze sprawą. Uznano za prawidłowo wykonaną inwentaryzację na terenach poszczególnych miejscowości. W ramach niniejszego uzupełnienia za wyjątkiem załącznika graficznego nr 1, nie korzystano z map użytych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu zmiany Studium. Powodem był ograniczony zakres map, który nie obejmował całości omawianych miejscowości. Ponadto w toku postępowania i kolejnych negatywnych uzgodnień zakres zmiany Studium ulegał zmianom i w formie obecnej wykracza poza w/w mapy. Stąd w całości uzupełnienia głównie posługiwano się wycinkami z załącznika graficznego do zmiany Studium.
- Wszelkie oznaczenia używanych symboli i linii na wycinkach z mapy projektu zmiany Studium należy odszukiwać w legendzie projektu zmiany Studium - załącznik graficzny. Autor uzupełnienia tylko w kilku miejscowościach używał swoich linii w celu wskazania (ograniczenia) omawianych funkcji. W tychże miejscowościach pod rysunkami znalazł się opis ewentualnie wprowadzonych linii.
- Analizę przyrodniczą oparto o wszelkie dostępne materiały źródłowe - zarówno w formach opracowań oficjalnych jak i projektów Planów Ochrony Obszarów NATURA 2000. Wykorzystano również waloryzacje przyrodnicze oraz inwentaryzację - zachowując poufność i wrażliwość tych danych poprzez nie ujawnianie stanowisk objętych ochroną.
- Obszar w mieście Ruciane - Nida - nad jeziorem Nidzkim został ponownie przeanalizowany i doprecyzowany zgodnie z zaleceniami RDOŚ. Zmiany uwidoczniono na załączniku graficznym nr 1 do niniejszego uzupełnienia. Na grafice doprecyzowano 100 metrowa strefę ochronną jeziora. Jako powód wyznaczenia w/w strefy podano ochronę samego zbiornika wodnego - jako

siedlisko ważne dla Europy - NATURA 2000 Ostoja Piska **PLH 280048**. Ponadto wskazano że oprócz istniejącej zabudowy w postaci ośrodków wczasowych - wszelki nowe tereny inwestycyjne naruszają w sposób znaczący cenne przyrodniczo siedliska leśne co uszczupla obszary siedlisk zwierząt ujętych w system ochrony NATURA 2000 Puszcza Piska **PLB280008**. Tak wykonana analiza powoduje konieczność wyłączenia spod prawa zabudowy terenów innych niż tereny zwartej zabudowy - działki zajęte już przez ośrodki wczasowe. Ewentualna funkcja rozwojowa powinna zawierać się tylko i wyłącznie na tych powierzchniach - z ograniczeniami wynikającymi z lokalizacji na terenach objętych prawną ochroną środowiska naturalnego.

- ogólne zapisy odnośnie zachowania stref 100 metrowych muszą obejmować nie tylko tereny obszarów chronionego krajobrazu ale także teren Mazurskiego Parku Krajobrazowego.
- W odniesieniu do miejscowości Kamień - zasadnym uznaje się odsunięcie wyznaczonej strefy zwartej zabudowy na odległość 80 m od linii brzegowej.

Wniosek ten wynika z pomiarów terenowych wykonanych w lutym 2015 r. - odległość 80 m jest to odległość najbliższej ulokowanej zabudowy od linii brzegowej za wyjątkiem istniejących ośrodków wczasowych. Tak poprowadzona strefa zwartej zabudowy ujednolici możliwości inwestycyjne i usystematyzuje linię zabudowy miejscowości - z jednoczesnym

zachowaniem strefy ochronnej jeziora Beldany. Na rysunku obok czerwona linią wskazano zalecaną granicę strefy. Zwraca się uwagę, że ważniejszym zagadnieniem jest ograniczenie samowolnego niszczenia linii brzegowej poprzez chęć uzyskania dostępu do wód jeziora - co było zauważalne podczas wizji lokalnej.

- Ograniczenia w miejscowości Piaski opisano we wcześniejszej części wyjaśnień. Dotyczą one głównie części południowej miejscowości - poza terenami

ośrodków wczasowych, które to już obecnie są zainwestowane w pełni - niejednokrotnie do samej linii brzegowej. Na rysunku nr 15 wskazano obszar możliwych kierunków lub zwartej zabudowy z uwzględnieniem zachowania strefy ochronnej jeziora.

- W odniesieniu do dodatkowych opisów niektórych miejscowości w niniejszym uzupełnieniu zostały one dodane lub rozszerzone - szczególnie o zagadnienia związane z obszarami NATURA 2000, w tym porównaniami waloryzacji wykonanych dla celów prognozy do zmiany Studium oraz dla obszaru NATURA 2000. Dla omawianych miejscowości wymieniono gatunki ptaków, których stanowiska zlokalizowane są w pobliżu (promień porównawczy do 2 - 3 km od miejscowości). Wskazuje się, że większość wymienianych gatunków stanowią ptaki zamieszkujące lasy oraz tereny wodno - błotne. Tego typu siedliska nie zostały objęte żadną formą kierunków rozwoju, które to formy wyznacza zmiana Studium. Ponadto w zapisach zmiany Studium odnajdujemy wszelkie odniesienia do zakazów i nakazów zawartych w przepisach powiązanych z ochroną terenów NATURA 2000, Obszarów Chronionego Krajobrazu, Rezerwatów przyrody oraz Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Wiadomym jest fakt mniejszej szczegółowości projektu zmiany Studium w stosunku do projektów miejscowych planów zagospodarowania stąd i skala opisów i analiz w prognozie jest mniejsza (dostosowana do skali zadania jaki jest projekt Studium). Wszelkie tereny wyznaczone jako "kierunki" spełniają podstawowe kryteria odnośnie możliwości inwestycyjnych - jednak to na etapie uszczegółowienia w projektach planów zagospodarowania przestrzennego dokona się decyzja o skali i zakresie możliwych do zrealizowania inwestycji.
- Jednoznacznie stwierdzono, że wyznaczone obszary kierunków w projekcie zmiany Studium nie obejmują stanowisk ptaków objętych ochroną (za wyjątkiem zlokalizowanych w miejscowościach gniazd Bociana Białego). Ewentualne uszczuplenie siedlisk lub obszarów żerowisk, zostało okrojone do minimum tak, aby możliwe było uzyskanie kompromisu społecznego pomiędzy potrzebami mieszkańców, a koniecznością ochrony przyrody.
- Przeciwdziałanie zagrozeniom odnośnie gatunków objętych ochroną to głównie działania zakazujące prac związanych z możliwością zmian stosunków wodnych na nieruchomościach (osuszanie, zalewani), ingerencji w pasy szuwar oraz

ogólnie rzecz ujmując tereny nadwodne (niszczenie, wydeptywanie, płoszenie ptactwa, żegluga, kajakarstwo). Ponadto prace związane z gospodarką leśną (wycinki, zalesianie, usuwanie lub też nie martwych drzew itp.). Dodatkowo regulacje odnośnie prawidłowej gospodarki rolnej (koszenie łąk (lub też pozostawianie ugorów, wypas bydła, zakaz stosowania nawozów itp.). Zagospodarowaniu powinno także towarzyszyć projektowanie rozwoju sieci infrastruktury drogowej oraz zwłaszcza sanitarnej (wodociągi i kanalizacja). Takie regulacje zawiera projekt zmiany Studium - a ich zakres i skala powinny być dostosowane do zagrożeń wskazywanych w poszczególnych omawianych miejscowościach.

- W odniesieniu do Mazurskiego Parku Krajobrazowego - wszelkie ustalenia strefowe i związane z tym nakazy i zakazy, zostały w projekcie zmiany Studium spełnione. Lokalizacja kierunków zabudowy została wskazana w miejscach i w sposób zgodny z celami, które to ustanowiono w Planie Ochrony Mazurskiego Parku Krajobrazowego.
- Doprecyzowania w projekcie zmiany Studium wymagają zapisy i rysunek projektu w zakresie opisywanym we wcześniejszej części uzupełnienia - zgodnie z skalą i opisem zmian dla poszczególnych miejscowości.
- **Po dokonaniu zmian zawartych w niniejszym uzupełnieniu przyjmuje się, że realizacja zagospodarowania przestrzennego w mieście i gminie Ruciane - Nida nie będzie w sposób znacząco negatywny oddziaływała na wszelkie formy ochrony przyrody w tym w szczególności na przedmioty ochrony ujęte w systemie NATURA 2000.**

Zwraca się także uwagę na fakt małej dokładności projektu zmiany Studium, i co za tym idzie trudnościach z uzyskaniem pełnego obrazu zakresu wprowadzonych kierunków. Jednocześnie wskazuje się, że taki dobór materiałów kartograficznych jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Dokument "Studium" stanowi tylko wytyczne do dalszych działań planistycznych które w sposób znacznie bardziej szczegółowy ocenią i opiszą możliwości inwestycyjne na wskazanych kierunkach rozwoju. Na podstawie analiz kilku obowiązujących Planów Zagospodarowania Przestrzennego wskazuje się, że; zabudowa na terenie gminy odbywa się w sposób stopniowy, a nie lawinowy, wyznaczone kierunki zgodnie z przepisami prawa zostaną poddane ponownej ocenie i w sposób ograniczony przez wartości przyrodnicze zostaną

skierowane do ewentualnej zabudowy. Zakłada się że ok 50 - 60 % wyznaczonych obszarów kierunków pozostanie jako obszary biologicznie czynne. W połączeniu z zakazami inwestycyjnymi w obrębie terenów około leśnych oraz nadwodnych potwierdza to wniosek o niskim ryzyku negatywnych oddziaływań. Ponadto zaproponowane kierunki rozwoju (funkcja rekreacji i zabudowy jednorodzinnej oraz usług towarzyszących) w połączeniu z wskazywanymi obostrzeniami przyrodniczymi nie niesie z sobą wysokiego ryzyka negatywnych oddziaływań ze względu na mały, bardzo lokalny charakter zainwestowania.